Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 606
Marți 16 februarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

In acest număr:

- ALEGERI IN GRUPELE SINDICALE — Al. Raicu: O adunare generală plină de învățăminte. (pag. a 2-a)
- COLȚUL LEGUMICULTORULUI — Ing. Maria Dimitrescu: Cum să facem iarovizarea cartofilor. (pag. a 2-a)
- DIN EXPERIENȚA NOASTRA — Stan Constantin: Producții mari în legumicultură. (pag. a 3-a)
- O importantă misiune de pace și prietenie. (pag. a 4-a)
- DIN UNIUNEA SOVIETICA — Ana Grecul: Viitorul colhozului. (pag. a 4-a)

Cu o lună înainte de termen

Sînt veseli și mîndri membrii brigăzii fruntașe de la S.M.T. Ciulnița — regiunea București, brigadă condusă de tov. Munteanu Gh. Au și motive bine întemeiate: muncind cu sîrguință la repararea tractoarelor și mașinilor agricole necesare la muncile de primăvară, ei au terminat lucrările de pregătire a utilajului cu o lună înainte de termen

Foto: C. DUMITRU

Măsuri luate din vreme

In majoritatea gospodăriilor de stat din întreaga țară condiționarea semințelor necesare pentru însămînțările de primăvară a fost terminată. In prezent se face analiza semințelor în laboratoarele de control.

Pentru primăvara acestui an au fost asigurate față de 1959 cantități cu mult mai mari de semințe din soiuri productive de porumb, grîu de primăvară, ovăz, floarea-soarelui, orez etc. S-a asigurat sămînța de porumb dublu hibrid pentru toată suprafața destinată acestei culturi. Totodată, au fost repartizate și cantitățile de semințe necesare însămînțării loturilor semincere.

Trebuie subliniat că anul trecut gospodăriile de stat au produs printre altele în comparație cu anul 1959, cu 40 la sută mai multă sămînță de porumb dublu hibrid și mai multă sămînță de floarea-soarelui Vniimk, ovăz din soiurile Cenad 88, orez din soiurile Allorio-Precoce și Pierot, cu ajutorul cărora se pot obține recolte sporite la hectar.

In acest an gospodăriile de stat vor livra unui mai mare număr de gospodării colective sămînță necesară pentru diferite culturi.

IN SECTORUL AGRICOL COOPERATIST DIN RAIONUL DRAGĂNEȘTI-OLT

Mai multă atenție pregătirilor pentru muncile de primăvară

In raionul Drăgănești-Olt din regiunea Pitești (care este complet cooperativizat), în aceste zile de iarnă se desfășoară cu intensitate sporită pregătirile pentru campania de primăvară.

De pildă, convinși din proprie experiență de foloasele fertilizării solului, membrii gospodăriei colective din Călinești au transportat la cîmp în primele 10 zile din luna februarie, peste 50 de tone de gunoi de grajd. De asemenea, la gospodăriile colective din Crîmpoaia și Stoicănești s-au cărat pe ogoare aproape 80 de tone de îngrășăminte naturale.

Nu același lucru se poate spune însă despre comune cum sînt Balta, Băcălești sau Titulești unde, de la începutul anului pînă acum, nu s-a transportat la cîmp nici măcar un car cu gunoi de grajd, deși sînt asigurate cantități importante. Neacordîndu-se atenția cuvenită acestei acțiuni, în loc de circa 900 de tone de gunoi de grajd cît ar fi trebuit să fie transportate pe ogoare în luna ianuarie și în prima decadă a lunii februarie, abia s-au realizat pînă acum 400 tone.

A început și condiționarea semințelor de ovăz necesare însămînțărilor de primăvară. La gospodăria colectivă din Radomirești au fost condiționate 2.000 kg, la cea din Drăgănești-Olt 2.400 kg etc. Totuși, rezultatele de pînă acum sînt destul de mici, dacă se are în vedere că în acest an, în raion vor trebui însămînțate peste 500 de ha cu ovăz, pentru care sînt necesare cel puțin 60 de tone de semințe. In comune cum sînt Balta, Cringeni sau Mărunței, unde în acest an vor trebui să se însămînțeze cîte 25 de ha cu ovăz, pînă acum nu s-a condiționat nici o cantitate.

Anul acesta, va crește în raion și suprafața cultivată cu legume, ajungîndu-se la peste 1.000 de ha. Cum e și firesc, ar fi trebuit ca răsadnițele planificate pe aproape 3.000 m. p. să fie amenajate de pe acum, făcîndu-se platformele de gunoi de grajd, reparîndu-se ramele etc. Pînă în prezent însă, aceste pregătiri n-au început. De altfel, socotind probabil că mai e destulă vreme pentru pregătirile în legumicultură, nici inginerii și tehnicienii de la secția agricolă a raionului și de la comune nu urmăresc această problemă și nu-i impulsionează pe colectiviști și pe întovărășiți să acorde atenția cuvenită lucrării respective.

Cu rezultate mai bune se desfășoară pregătirea utilajului existent la gospodăriile colective și întovărășirile agricole necesar în muncile de primăvară. Tractoarele rutiere ale gospodăriilor colective au fost reparate și sînt de acum folosite la transporturi. Repararea plugurilor este de asemenea pe terminate în aproape toate comunele. Este necesar însă să fie grăbite și pregătirea semănătorilor de cereale. La data de 10 februarie, mai era de reparat un sfert din mașinile de semănat. Fruntașe la munca de reparații sînt gospodăriile colective din Crîmpoaia, Ghimpețeni și Călinești și întovărășirea agricolă din Crăciunei.

Nu s-a acordat pînă acum atenția cuvenită pregătirii trioarelor — s-a reparat doar o treime din trioarele existente — fapt ce explică în bună măsură rămînerea în urmă la condiționarea semințelor.

O grijă sporită socotim că trebuie să acorde inginerii și tehnicienii din secția agricolă a raionului și îndeosebi tov. Rozica Pavel, stropirii pomilor. In unele comune cum sînt Stoicănești și Sprîncenata mai sînt de stropit un mare număr de pomi (la Stoicănești 800, la Sprîncenata 300 etc). Această acțiune va putea fi dusă la bun sfîrșit într-un timp foarte scurt dacă cele 25 de pompe în prezent defecte vor fi grabnic reparate și repartizate prin centrul de combatere al dăunătorilor, în unitățile agricole cooperatiste din raion.

ION DRINCU

Pentru 15.000 kg struguri la hectar

Hărnicia și priceperea maistrului viticol Gh. Savin de la gospodăria agricolă de stat Odobești sînt cunoscute nu numai în podgoria Odobeștiului ci și în alte podgorii ale țării. Această faimă și-a cîștigat-o nu prin vorbe ci prin fapte. In cîțiva ani el a reușit să tripleze producția medie la via pe care o conduce. In anul trecut, cu toate că aproape 40 la sută din recoltă a fost distrusă de grindină, a realizat pe cele 59 ha de vie cîte 12.029 kg struguri la ha. (In anii 1957 și 1958 a realizat peste 14.000 kg struguri la ha). In acest an vrednicul viticultor și-a propus să obțină cel puțin 15.000 kg struguri la ha. Să realizezi o asemenea producție de struguri la ha nu-i de loc ușor. Acest lucru e cunoscut și de Gheorghe Savin. De aceea, el a început munca pentru a obține o producție sporită de struguri de îndată ce a terminat culesul și vinificația recoltei anului trecut. Astfel, imediat după îngropat în vie s-a executat arătură adîncă încorporîndu-se totodată în sol pe aproape 50 la sută din suprafață, îngrășăminte naturale și chimice.

O dată cu venirea iernii unii cred că în vie nu mai este nimic de făcut. De vei ajunge însă în aceste zile în brigada lui Savin, vei vedea oameni trebăluind la legatul sîrmelor de spalier, descărcînd gunoiul din căruțe și așezîndu-l în grămezi la capul tarlalelor.

— Intotdeauna primăvara în vie trebuie executat un volum mare de lucrări și într-un timp relativ scurt. De aceea noi am început de pe acum unele lucrări cum este legatul sîrmelor la spalier, urmînd ca în primăvară numai să le întindem. De asemenea, căratul gunoiului la noi n-a contenit din toamnă. Mai avem cîteva hectare și întreaga suprafață va fi fertilizată cu îngrășăminte naturale. Acest lucru precum și efectuarea celorlalte lucrări la timp și de bună calitate ne va ajuta să realizăm și chiar să depășim cele 15.000 kg struguri la ha, mi-a spus zilele trecute brigadierul Gh. Savin.

C. VASIA

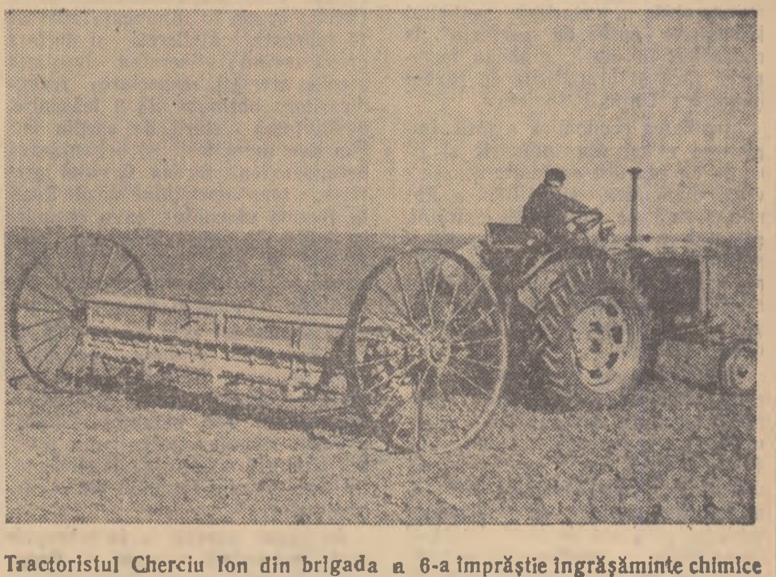
Gata de a intra în brazdă

In gospodăria agricolă de stat Ograda din raionul Slobozia, reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole se apropie de sfîrșit. Din cele 40 de tractoare numai trei au mai rămas să fie asamblate. Și acestea trei au motoarele reparate. Mașinile agricole necesare companiei agricole de primăvară sînt gata să înceapă lucrul.

Săptămîna trecută

LA GOSPODĂRIA AGRICOLĂ DE STAT FETEȘTI

Muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei agricole de stat Fetești acordă o atenție deosebită pregătirii terenurilor pentru însămînțările de primăvară, îngrijirii semănăturilor de toamnă și livezilor.

Tractoristul Cherciu Ion din brigada a 6-a împrăștie îngrășăminte chimice pe tarlalele arate adînc din toamnă.

Inginerul agronom Văireanu Virgil și maistrul de cultură Anghel Ionescu controlează starea de vegetație a culturii griului.

Cu ajutorul pompelor speciale se execută stropitul de iarnă al pomilor.

Foto: C. DUMITRU

Unități fruntașe la reparații

In perioada de iarnă, mecanizatorii gospodăriilor agricole de stat din raionul Satu Mare au înlocuit volanul și lucrul în cîmp cu sculele și piesele de schimb necesare reparării tractoarelor și mașinilor agricole.

Pînă la sfîrșitul lunii ianuarie în cele trei gospodării de stat din raion s-au reparat 36 tractoare din cele 52 planificate a se repara. Restul tractoarelor se află în faza de finalizare a reparațiilor. Din cele 16 tractoare planificate, gospodăria de stat Doroltț a reparat complet 11 tractoare ceea ce înseamnă că mecanizatorii din această gospodărie vor termina munca de reparații în următoarele 3—4 zile. Pînă acum, cele trei gospodării de stat au reparat peste 200 de mașini agricole. Ei mai au de reparat doar circa 60 de grape. Așadar mecanizatorii vor putea termina reparațiile într-o zi, două.

Fruntașă la reparații e gospodăria de stat Odoreu care, la sfîrșitul lunii ianuarie, mai avea de reparat două tractoare și un discuitor.

★

Organizînd munca de reparații pe ansamble și subansamble și folosind judicios timpul de lucru, mecanizatorii de la S.M.T. Mărtinești, raionul Satu Mare, au terminat repararea întregului utilaj ce va fi folosit la muncile de primăvară. Printre altele au fost reparate 28 tractoare, 47 pluguri, 15 semănători, 10 cultivatoare, 10 discuitoare, 35 remorci diferite.

Mecanizatorii de la S.M.T. Mărtinești au ajutat în această iarnă și pe colectiviștii din Nisipeni și Botiz reparîndu-le un motor stabil și o tocătoare de nutreț.

Fruntași la reparații sînt mecanizatorii Pop Vasile, Mandel Iosif, Lemneanu Victor, Guia Paul, Cioreanu Voicu și Zidaru Ludovic.

M. SCHWARTZKOPF
corespondent

Crește suprafața arabilă a gospodăriilor agricole de stat

La începutul anului 1960 gospodăriile agricole de stat stăpîneau 1.769.856 de hectare de teren. Din acestea, 1.268.946 de ha erau teren arabil. In primele 35 de zile ale acestui an suprafața totală a gospodăriilor agricole de stat a crescut cu încă 6.768 de hectare. De menționat că din acest teren numai 700 de hectare nu sînt arabile.

Gospodăriile de stat din regiunea București au primit 2.234 de ha, iar cele din regiunea Iași 1.115 ha de teren arabil.

Trebuie spus că în toate regiunile țării există posibilități pentru sporirea suprafeței arabile a gospodăriilor agricole de stat. Este necesară urgentarea trecerii acestor suprafețe la Gostat și comasarea lor grabnică pentru ca gospodăriile agricole de stat să poată cultiva suprafețele primite în bune condițiuni.

Zile de muncă intensă la G. A. S. Vitănești

Iată-ne într-o zi de iarnă la gospodăria agricolă de stat Vitănești, regiunea București.

— De curînd, îmi spunea tov. Baltag Nicolae, directorul gospodăriei, am început, între altele, condiționarea semințelor. Condiționarea celor 3.200 de kg de ovăz necesar însămînțării a 20 de hectare a fost terminată. Acum, cu selectorul împrumutat de la baza de recepție Alexandria condiționăm mazărea. Anul ăsta, vom însămînța cu mazăre 180 de hectare așa că avem nevoie de cel puțin 32.000 de kg.

Brigadierul Macedonski Dumitru, controla din cînd în cînd mazărea selectată. Un alt brigadier — Burcea Ion — lucra împreună cu mai mulți zilieri la amenajarea răsadniței. Mai bine de 100 de metri pătrați de răsadniță erau de-acum „gata" de a primi sămînța. Cînd se convinse că munca se desfășoară spornic, îl auzii spunîndu-i unui tînăr:

— Eu mă reped pînă la „pichetaj" să mai văd ce e și acolo și mă reintorc.

Aflai astfel că începînd de anul acesta gospodăria de stat Vitănești înființează o plantație de portaltoi pe 60 de hectare. Terenul respectiv a fost desfundat în anul trecut. Către sfîrșitul lunii decembrie mecanizatorii l-au și discuit. Acum, muncitorii constituiți în două echipe, profitînd de timpul frumos, executau pichetajul cu bețișoare de stuf. Pe mai bine de 10 hectare se și puteau observa locurile unde se va face plantarea butașilor.

— Dar materialul săditor? l-am întrebat pe directorul gospodăriei, tov. Baltag.

— A fost ales chiar de către tov. Burcea, la gospodăria de stat Fetești și urmează să ne fie expediat în curînd.

Se lucra de zor și la atelierul mecanic. Patru semănători pentru porumb, patru pentru cereale, 4 cultivatoare și plugurile erau de-acum gata. Fuseseră reparate și stocate și 22 de tractoare.

— Acesta e ultimul tractor pe care îl mai avem de reparat mi-a spus mecanicul șef Petrescu Niculae. In cîteva zile vom termina reparația întregului utilaj cu care vom lucra în campania de primăvară.

In sectorul mecanic s-a muncit cu spor. La gazeta de perete am citit cîteva nume de mecanizatori fruntași care au recondiționat un mare număr de repere pentru a ieftini cît mai mult prețul de cost al reparațiilor. Dintre aceștia i-am notat pe tov. Dincă Tudor, Stancu Niculae, Anton Niculae și Dobrescu Alexandru.

...După amiază pe mulgători, îngrijitori de porci și mecanizatori i-am găsit ascultînd lecțiile ce se predau în cadrul învățămîntului agrozootehnic de masă.

In sectorul zootehnic lecțiile erau rămase mai în urmă. In schimb cu mecanizatorii se ținuseră pînă la 28 ianuarie șase lecții urmate de seminarii.

...Cînd am ieșit din clădirea unde aveau loc cursurile am văzut că dintr-o căruță se descărca niște lemnărie.

— Anul trecut, mi-a spus tov. Dolin Niculae, organizatorul de partid, am construit încă un grajd pentru tineretul taurin și am executat reparații capitale la 4 grajduri. Anul acesta trebuie să construim încă un grajd pentru 140 de vaci, o magazie de cereale cu o capacitate de 30 de vagoane și o maternitate pentru scroafe. Cum se vede folosim zilele de iarnă pentru a ne procura din vreme materialele. Lemnele descărcate sînt toate dintr-o pădurice a noastră. Voim să folosim cît mai mult resursele locale pentru a ieftini în mare măsură prețul de cost al produselor.

I. ALEXANDRU

Extind culturile irigate

Gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, a planificat să cultive 268 de hectare cu diferite culturi irigate.

Pe această suprafață se vor cultiva: 125 de hectare cu orez (cu 40 ha mai mult ca în anul trecut), 70 ha cu sfeclă de zahăr, 30 ha cu cartofi și 35 ha cu legume. Gospodăria va contracta cu statul 287 tone orez, 1689 tone sfeclă de zahăr, 16 tone cartofi, 60 tone varză și alte cantități de produse.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

IN SERE

Secția Sere a gospodăriei agricole de stat Popești-Leordeni din bazinul de aprovizionare al Capitalei trimite oamenilor muncii cantități mari de trufandale. In fotografie: muncitoarea Elena Ghiță recoltînd roșii.

Au terminat stropitul

In gospodăria agricolă de stat Mărculești, regiunea București, muncitorii au terminat tratarea pomilor împotriva dăunătorilor și bolilor. S-au stropit în condiții bune cei 3.910 pomi fructiferi pe rod, urmînd ca în zilele acestea să se stropească și toate liziere le care ar putea fi infestate și folosite de dăunători ca locuri de înmulțire. In livada tînără de 4.315 pomi se fac lucrări de tăiere pentru formarea coroanei și fructificare.

NOI OGOARE UNITE

In fiecare sat există o unitate agricolă socialistă

Scrisori venite de departe, de pe meleagurile Vasluiului, Adjudului, ori mai din apropiere, din raionul Teleajen, bunăoară, aduc vești noi, tot mai îmbucurătoare; scrisori trimise de corespondenții voluntari, cu slova caldă — scrisori așteptate cu nerăbdare și sosite fără întîrziere la redacție. Ele ne arată faptele oamenilor muncii de la sate, fie că acestea se referă la hărnicia colectiviștilor, fie că înfățișează unele succese în opera de transformare socialistă a agriculturii din satele respective.

„In toate cele 81 sate din raionul Adjud — scrie tov. CONSTANTIN STOICESCU — există astăzi unități agricole cooperatiste". Corespondentul voluntar arată în continuare că de la 1 ianuarie 1960 și pînă mai acum cîteva zile, alte 2.010 familii de țărani muncitori au intrat în rîndurile colectiviștilor și întovărășiților din satele acestui raion. Echipele de agitatori formate din înșăși locuitorii satelor, desfășoară cu răbdare și însuflețire munca de lămurire pentru trecerea consătenilor lor la munca în comun, pe tarlale unite, în gospodăria colectivă și întovărășirea agricolă. In sate ca Lespezi, Ciorani și altele, mulți țărani au făcut cereri și așteaptă ziua inaugurării gospodăriei colective. La Lespezi sînt 108 cereri, la Parava 81 cereri; în gospodăriile colective și întovărășirile existente s-au înscris în ultima vreme alte 17.342 familii cu aproape 24.000 hectare teren arabil și vii.

Alte 92 familii în întovărășirea zootehnică din comuna Predeal Sarari

Comuna Predeal Sarari din raionul Teleajen este o așezare cu o mare întindere de pășuni și livezi. Creșterea animalelor — în special a oilor — este îndeletnicirea de bază a țăranilor muncitori de aici. Convinși de avantajele muncii laolaltă, 57 de familii de crescători de animale din această comună, au înființat în anul 1957 o întovărășire zootehnică. „Anul trecut — arată tov. VASILE ENESCU, corespondentul voluntar al ziarului nostru — numărul membrilor întovărășirii a ajuns la 340.

Scrisoarea corespondentului voluntar arată în continuare că, cu ocazia adunării generale ținută de curînd, întovărășiții din Predeal Sarari au primit în rîndurile lor alte 92 familii de țărani muncitori care au adus în întovărășirea zootehnică 70 hectare de fîneață și 160 de oi. Anica Coman, Petre Iordache, Elena Pisean, Constantin Tache, Nicolae Banu și alții se numără printre noii membri ai întovărășirii zootehnice din această comună a raionului Teleajen, regiunea Ploești.

Adunarea generală a hotărît ca în acest an, întovărășirea să valorifice pe bază de contract 2.000 kg. brînză, să cumpere încă 30 de oi ca avere obștească, să crească și să îngrașe 5 porci, pe care, de asemenea, să-i valorifice, și astfel fondul de bază al întovărășirii care în prezent este de 57.000 lei, să crească tot mai mult.

65 de gospodării colective, 10.607 familii, 24.846 ha.

Scrisoarea tov. VICTOR VASILIU de la Deleni, ne dezvăluie succesele în munca pentru socializarea agriculturii, din acest raion. In cei peste 10 ani de la înființarea primei gospodării colective din raionul Vaslui, țăranii muncitori de aici au trecut cu încredere pe drumul muncii în comun.

Urmînd exemplul răscănenilor, primii colectiviști din raionul Vaslui — țăranii din Telejca și din alte 16 sate ale raionului sînt cu toții membrii ai gospodăriilor colective. Pe pămînturile lor strînse la un loc și muncite cu mașini și tractoare după sfaturile tehnicienilor și inginerilor agronomi au crescut și vor crește lanuri bogate, aducătoare de tot mai multe bucurii. „In raionul nostru, scrie tov. Victor Vasiliu, sînt astăzi 65 gospodării colective în care, 10.607 familii muncesc înfrățite suprafața de 24.846 hectare".

16 FEBRUARIE 1933

Au trecut 27 de ani de atunci dar răsunetul eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor rămîn în amintire ca unul din cele mai mari momente din istoria luptei clasei noastre muncitoare condusă de Partidul Comunist Romîn.

Spre sfîrșitul anului 1932 și începutul lui 1933 guvernanții național-țărăniști trecuseră fățiș la scăderea masivă a salariilor aplicînd faimoasele „curbe de sacrificiu", la concedieri în masă, grăbeau fascizarea țării și pregătirile de război împotriva Uniunii Sovietice.

Inapoierea economică a țării, împletirea crizei din industrie și finanțe cu cea din agricultură, aservirea economică și politică a Romîniei față de capitaliștii străini, șomajul și mizeria de nedescris a maselor au făcut să crească puternic valul revoluționar împotriva regimului burghezo-moșieresc. Inverșunarea muncitorilor nu mai cunoștea margini.

La 28 ianuarie 1933, cînd conducerea atelierelor refuză plata acontului, ceferiștii de la Grivița organizează o grevă demonstrativă de 4 ore și obțin să li se plătească drepturile bănești. Intrucît însă administrația refuză să recunoască întregul program de revendicări al muncitorilor — printre care și recunoașterea de către direcție a comitetului de fabrică, muncitorii organizează la 2 februarie o nouă grevă ocupînd atelierele, creînd din rîndul greviștilor puternice gărzi de autoapărare.

In întreaga țară muncitorii ceferiști și de la alte întreprinderi au salutat victoria obținută în această grevă de muncitorii de la Grivița. Muncitorii petroliști, la rîndul lor organizează puternice demonstrații și greve cerînd încetarea concedierilor, reprimirea celor concediați.

Dar guvernul burghezo-moșieresc al lui Vaida — slugă credincioasă a imperialiștilor — pregătește o sîngeroasă represiune. Este introdusă starea de asediu, organizațiile muncitorești sînt dizolvate, ziarele acestora interzise, se fac arestări. Totodată guvernul anulează satisfacerea revendicărilor pe care le acceptase la 2 februarie. La 14 februarie siguranța a arestat o parte din conducătorii luptelor muncitorești, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Indîrjiți de toate aceste acte teroriste, neînfricații muncitori de la Grivița ocupă în dimineața zilei de 15 februarie atelierele și declară grevă cerînd: eliberarea imediată a celor arestați, respectarea revendicărilor obținute la 2 februarie, desființarea stării de asediu etc. Din nou muncitorii își organizează autoapărarea. Sirena Griviței greviste, sirena utecistului Vasile Roaită răsună răscolitor, ca o chemare la luptă. In fața atelierelor s-au adunat, în scurt timp, mii de muncitori de la alte întreprinderi din Capitală, în semn de solidaritate.

In dimineata zilei de 16 februarie jandarmii primesc criminalul ordin de atac. Mitralierele revarsă un foc ucigător asupra greviștilor neînarmați. Sub gloanțele jandarmerești, sîngele ceferiștilor a țîșnit din trupurile slăbite de foamete înroșind pămîntul înghețat din curtea atelierelor.

Au căzut secerați la 16 februarie mulți muncitori vîrstnici și tineri, femei, ucenici, mulți dintre fiii cei mai neînfricați ai clasei noastre muncitoare.

Glorioasele evenimente revoluționare din februarie 1933 au avut o mare însemnătate istorică în lupta poporului nostru pentru eliberarea sa socială și apărarea independenței naționale a țării. Clasa muncitoare, în frunte cu partidul său a continuat cu și mai multă dîrzenie lupta pentru o viață mai bună, pentru un viitor luminos.

La 27 de ani de la eroicele lupte ale muncitorimii din februarie, poporul nostru cinstește cu recunoștință fierbinte pe cei care s-au jertfit pentru viața sa nouă, liberă și fericită.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL agrozootehnic de MASĂ

Pe marginea unui referat

Marți 9 februarie. Vreme de două ceasuri comitetul executiv al sfatului popular al raionului Brăila a ținut o ședință în care s-a discutat despre învățămîntul agrozootehnic de masă. Raportor tovarășa ing. Florica Picoș, care răspunde în cadrul secției agricole de propaganda agricolă.

— A fost o ședință furtunoasă, mi-a spus după ședință tovarășa Picoș.

— De ce, chiar așa de prost se desfășoară învățămîntul agrozootehnic de masă în raionul Brăila că uneori mai „trece" cîte o furtună ca cea de astăzi? am îndrăznit s-o întreb pe interlocutoarea mea.

— Citește și dumneata referatul ăsta pe care l-am ținut în fața comitetului executiv și atunci ai să-ți dai seama cum „merge".

L-am citit. Și iată ce am aflat: din 102 cercuri planificate pentru a fi deschise funcționează în prezent numai 92 cu o prezență de 2.000—2.200 de cursanți. In unele gospodării agricole colective (raionul Brăila este complet colectivizat) ca Boarca, Deșirați, Ciucea, Corbu Vechi, și Muchea nici pînă la data actuală (9 februarie) nu s-au deschis cercurile agrozootehnice. Apoi, doar cîțiva lectori ca, de pildă, tehnicianul Gheorghe Cîrnu, tehniciana Dumitra Pencu, ing. Mirela Ogrezeanu și alții au predat cu seriozitate și conștiinciozitate cîte 8 sau 9 lecții pînă la începutul acestei luni. In lecțiile ținute, aceștia au cuprins atît teme agricole, viticole și pomicole cît și probleme ale sectorului zootehnic. In general, lecțiile predate de ei au fost adaptate la condițiile locale din gospodăria colectivă și s-au făcut unele demonstrații practice. De asemenea, la expunerea temelor, s-a folosit ca material didactic (diafilme și planșe) etc.

Am arătat mai sus că astfel de lectori sînt doar cîțiva. Marea majoritate a lectorilor însă privesc cu ușurință sarcinile pe care le au în buna desfășurare a cercurilor agrozootehnice a întocmirii și predării lecțiilor, a adăptării acestora la specificul gospodăriei colective respective etc. Astfel tehnicianul Ion Modoran, ing. Andrei Belicov, Constantin Ștefănescu, tehnicianul Dumitru Stoica, Andrei Perju, Ion Dracea și alții au predat pînă la începutul lunii februarie numai 3—4 sau 5 lecții. Alți lectori cum sînt dr. veterinar Adrian Niculescu, ing. Ana Pavel, ing. Antonina Șerbinov, Gheorghe Rotărescu, etc nu dau importanță conspectării lecțiilor și predării acestora pe înțelesul și la nivelul cursanților. Bunăoară, lectorul Gheorghe Rotărescu, care răspunde de cercul agrozootehnic de la gospodăria colectivă din comuna Marasu, la expunerea lecției „Solul și structura lui" în afară de faptul că nu a întrebuințat nici un fel de desen și planșe, a introdus în lecție multe cuvinte științifice ca: glomerule, agenți fizici, pînza freatică, micro-organisme și altele, care au rămas neînțelese de către colectiviști. Nu-i deci de mirare că la acest cerc prezența cursanților este foarte mică.

Multă nepăsare manifestă la predarea lecțiilor întocmirea și adaptarea acestora la specificul gospodăriei și tehniciana Vasilica Chiriță, ing. Ion Dmitriev și alții, care se mărginesc a preda lecții numai cu caracter agricol deși gospodăriile lor au și un sector zootehnic dezvoltat.

Fără îndoială că dacă la cele mai multe cercuri agrozootehnice din Brăila activitatea se desfășoară așa cum am prezentat-o mai sus, vina nu e numai a lectorilor. Vinovate se fac și unele conduceri din sfaturile populare și gospodării colective care nu se îngrijesc de crearea unor condiții bune de funcționare a cercurilor cum sînt: mobilizarea cursanților, punerea unor încăperi corespunzătoare la dispoziția cercurilor etc. Asemenea exemple pot fi întîlnite la gospodăriile colective din comunele Cazasu, Mihail Kogălniceanu și altele. Cel mai vinovat de aceste stări de lucruri este însă sfatul popular al raionului Brăila și mai ales secția agricolă prin tov. ing. Florica Picoș, care răspunde de propaganda agricolă. Spunem aceasta deoarece de mai bine de două luni de zile de cînd a fost deschis învățămîntul agrozootehnic de masă, lectorii cercurilor agrozootehnice au fost lipsiți de un ajutor și control eficace în muncă. Tovarășii de la raion care răspund de această muncă s-au mulțumit doar în a consemna în referatele și dările lor de seamă comunicările ce le primeau telefonic din teren, sau uneori personal de la lectori atunci cînd aceștia treceau pe la reședința raionului cu alte treburi.

Am citit referatul prezentat de tov. Florica Picoș în fața comitetului executiv. Ce-am citit am consemnat în notes. Apoi am îndrăznit s-o mai întreb pe tov. ingineră:

— Cine va răspunde, din partea colectivului raional, dacă în timpul scurt care a mai rămas pînă la închiderea învățămîntului agrozootehnic nu se vor preda toate lecțiile, așa după cum prevăd instrucțiunile?

Drept răspuns tovarășa Picoș a ridicat, resemnată, din umeri.

Așa stînd lucrurile așteptăm răspunsul de la acei care sînt în măsură să ni-l dea, bineînțeles după ce vor constata toate cauzele care au dus la slaba desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă în raionul Brăila.

GH. BACIU

Rezultate bune în raionul Curtea de Argeș

In satele și comunele raionului Curtea de Argeș funcționează în acest an 30 cercuri agrozootehnice, 20 cercuri pomicole, 25 cercuri zootehnice și un cerc de mecanizare. Ele desfășoară o activitate rodnică, la care participă peste 2.500 de colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori cu gospodărie individuală și muncitori din gospodării de stat. In raion funcționează și 7 cercuri agrozootehnice de scurtă durată frecventate de 129 de femei; la aceste cercuri se predau cunoștințe în legătură cu creșterea păsărilor, a viermilor de mătase etc.

Prin felul în care s-au ținut și se țin lecțiile la cercurile agrozootehnice din comunele Zărnești, Băiculești, Mălureni, Nucșoara, Petroșani s-a adus o contribuție deosebită la atragerea țăranilor muncitori pe calea agriculturii socialiste. Așa, de pildă, un număr de 12 țărani întovărășiți din comuna Băiculești, convinși de superioritatea muncii în gospodăria agricolă colectivă, au hotărît să intre în G.A.C. „Albina" cu cele 32 hectare pe care le posedau. Alte 7 familii de țărani muncitori din satul Măicănești au intrat în întovărășirea agricolă „1 Mai".

Lectorii unor cercuri agrozootehnice și pomicole ca: Dr. Tudor Grigoriu (medic veterinar în satul Vîlsănești); Dr. Ifrim Alexandru (comuna Domnești); inginera Maria Ionescu (Valea Sasului); învățătorul Vladimir Bîrsan (Zărnești) — predau lecții interesante, bine documentate, folosind diferite scheme, grafice, planșe etc. In acest fel ei au făcut pe participanți să înțeleagă mai ușor cele predate.

Cursanții de la cercurile agrozootehnice fruntașe au un mare respect pentru lectorii lor. Dacă stai de vorbă cu lectori ca: ing. Maria Ionescu, dr. Grigoriu, tehniciana agronom Aurica Constantinescu și alții afli că înainte de a preda lecțiile, ei se pregătesc temeinic. Se duc în împrejurimile comunei, studiază compoziția solului, fac vizite la unitățile socialist-cooperatiste pentru a-și nota o seamă de exemple. Astfel, la lecții ei folosesc cele constatate pe teren, dîndu-le ca exemple bune sau rele. Totodată unii lectori au luat inițiativa organizării de vizite reciproce. Astfel, cursanții cercului agrozootehnic din Zigoneni vor face o vizită la gospodăria colectivă din Noapteș, iar cei din Mălnicești la colectiviștii din Băiculești.

Sînt însă unii lectori, ca, de pildă, tehnicianul agronom Ion Huzea, lectorul cercului agro-pomicol din comuna Stoești, care predau lecțiile în mod mecanic, fără exemplificări legate de specificul comunei și nu vorbesc pe înțelesul cursanților. E bine ca aceștia să ia exemplu de la lectorii fruntași și să-și îmbunătățească metodele de predare a lecțiilor.

Țăranii muncitori din Valea Sasului, Băiculești, Domnești și Capul Dealului se bucură din plin de faptul că filmul agricol vine să completeze cele ascultate la cerc. Bibliotecile comunale din Băiculești, Zărnești, Bunești, Vîlcele au împrumutat țăranilor muncitori participanți la lecțiile învățămîntului agrozootehnic de masă — broșuri și lucrări care să servească drept bibliografie pe marginea lecțiilor ce sînt predate.

Credem că ar fi de datoria lectorilor din Cepari, Oiești, Capul Dealului, să predea cursanților, mai ales la cercurile de scurtă durată frecventate de femei, cunoștințe despre sericicultură întrucît practicarea ei pe scară largă ar fi rentabilă pentru locuitorii din această parte a raionului.

Aspectele arătate pînă acum dovedesc că în raionul Curtea de Argeș s-au obținut și se obțin rezultate pozitive în desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă. Rezultatele nu sînt însă în măsură să ne mulțumească pe deplin. E de datoria organelor agricole, a tuturor lectorilor antrenați în această frumoasă și lăudabilă muncă de a îmbunătăți și mai mult frecvența la cercuri, de a preda în termenul stabilit toate lecțiile prevăzute pentru acest an.

ION COȚOI
corespondent

Cum să facem iarovizarea cartofilor

Una din metodele agrotehnice recomandate în scopul obținerii unor producții timpurii de cartofi este *iarovizarea*. Prin iarovizare se grăbește răsărirea și înflorirea cartofilor cu circa 10 zile, această lucrare fiind obligatorie în regiunile secetoase pentru obținerea de producții mari. Pe de altă parte, cartofii iarovizați se pot planta mai devreme în cîmp chiar dacă solul nu are temperatura de 8°, deoarece aceștia pot să-și dezvolte rădăcini din punctele radiculare care se formează în colții proveniți prin iarovizare.

Iarovizarea durează 30—40 de zile și se execută în 2 etape. Tuberculii de sămînță se scot din silozuri sau depozite cu circa 30—40 zile înainte de data plantării. După ce se sortează pe mărimi, se pun în grămezi mari sau în saci, în camere, sau în orice fel de încăpere, la o temperatură de 12—15°C. Acum începe prima etapă. Cînd cartofii se așează în grămezi, acestea se acoperă cu prelate sau se pune hîrtie la ferestre pentru a menține întuneric în încăpere. După circa 10 zile cînd au apărut colții începe etapa II-a, sau iarovizarea propriu zisă; tuberculii de cartofi se trec la lumină, în camere, și se așează pe rafturi sau în lădițe, în straturi formate din 2 rînduri. Tuberculii mici se așează pe rafturile de sus pentru că au nevoie de o temperatură mai ridicată, iar cei mari, pe raftul de jos. Cartofii se țin la lumină timp de 20-30 zile, la o temperatură de cca. 15°C. In acest timp, cartofii se întorc de 2—3 ori pentru ca toți colții să fie uniform luminați. Spre a păstra în încăperea respectivă o umiditate ridicată a aerului, podelele se stropesc cu apă; această operație trebuie făcută în timpul prînzului. Este necesar, de asemenea, ca îndeosebi seara și dimineața să se aerisească bine camera pentru a feri colții de înegrire. Temperatura în timpul nopții trebuie să fie mai scăzută cu 5—6°C decît ziua.

COLȚUL legumicultorului

Dacă gospodăria respectivă nu are spațiu suficient, iarovizarea propriu zisă se poate face și în cîmp, în locuri adăpostite, pe straturi de paie de circa 1,5 m lățime. Această lucrare trebuie începută cînd pămîntul sub paie nu mai îngheață pe timpul nopții, adică, în mod obișnuit, pe la începutul lunii martie. Cartofii se pun în două sau trei straturi, iar seara se acoperă cu un strat de paie și cu rogojini pentru a-i feri de îngheț. In cîmp, iarovizarea durează numai circa 20 zile.

In unele regiuni producătoare de cartofi, îndeosebi în zonele de cîmpie se mai practică încă iarovizarea cartofilor numai la întuneric ceea ce nu este recomandabil. Din experiențe s-a constatat că iarovizarea la lumină este superioară deoarece în felul acesta se pot îndepărta cu ușurință tuberculii filoși (degenerați) iar materialul de sămînță obținut are colți scurți, groși care nu se rup în cazul cînd plantarea se face cu mijloace mecanizate.

Despre eficacitatea iarovizării, în special în zonele de cîmpie producătoare de cartofi timpurii, ne vorbesc rezultatele obținute de numeroase unități agricole de stat și cooperatiste care au folosit această metodă. Astfel, gospodăria agricolă colectivă din comuna Făcăeni, raionul Fetești, regiunea Constanța, a obținut în anul trecut, prin folosirea tuturor metodelor agrotehnice — printre care și iarovizarea — o producție de 47.000 kg cartofi la ha. De asemenea la G.A.S. Popești-Leordeni, regiunea București, au fost recoltate de pe o suprafață de 3 ha plantată cu tuberculi iarovizați, 33.000 kg la ha, în timp ce de pe 10 ha cultivate cu sămînță neiarovizată au fost obținute numai 12.000 kg.

Atît la stațiunile experimentale ale I.C.A.R. cît și în producție, rezultate foarte bune au fost obținute cu soiurile Frühbote, Galben timpuriu, Viola și Gülbaba care la recoltările timpurii cu material iarovizat au dat sporuri de producție pînă la 50 la sută.

Ing. MARIA DIMITRESCU

VIITORII MECANICI AGRICOLI

Priviți cu cîtă atenție urmăresc elevii din anul al 2-lea ai școlii de mecanici agricoli București, expunerea făcută de către tovarășa ing. mecanic Gornia Ligia, care explică modul de funcționare al unui trior.

Foto: C. DUMITRU

-Recenzie-

P. Stoenescu: PRIVIGHETOAREA

E. S. P. L. A.

Cele 7 povestiri ale volumului apărut de curînd în colecția „Luceafărul", deși de sine stătătoare, au o trăsătură comună. Toate surprind aspecte din viața de astăzi a satului și tind să zugrăvească, prin mijlocirea cîtorva personaje interesante și individualizate cu pricepere, apariția noii conștiințe socialiste în rîndurile țărănimii muncitoare.

Desigur că acest proces primenitor nu se desfășoară neted, rapid. Oamenii se despart cu greu de unele prejudecăți, mai sînt încă tributari vechilor mentalități retrograde și, în genere, întîmpină noul abia după ce înțelegerea lor s-a eliberat de tot ce îi ținea legați de trecut.

Iată-l bunăoară, pe meșterul Pantelimon Priboi, fierarul satului („Nicovala"). După șovăieli îndelungate se hotărăște să intre în colectivă. Dar cum? O să aducă numai o parte din unelte! Nicovala rămîne acasă, în atelierul lui, ca „să se mai ajute oleacă..." Pantelimon vrea să fie colectivist numai pe.. jumătate...

Președintele Pavel Dima, Stan Brînasu și alți prieteni încearcă să-l lămurească însă nu e chip... Pantelimon o ține pe a lui. Celălalt fierar, tînărul Tudorel Firan, devine colectivist și pilda existenței lui, îmbelșugate și demne, îi dă ocazia lui Pantelimon să compare traiul lui chinuit, de rob al nicovalei cu felul de viață omenesc, împărțit cu măsura cuvenită între muncă și odihnă, între sudoare și petrecere al tovarășului său mai puțin vîrstnic.

Și desigur că Pantelimon înțelege ce are de făcut. El pășește pe drumul către care îl călăuzește felul nou și înțelept de a vedea lucrurile, ce încep să-l caracterizeze din momentul incidentului provocat de repararea într-o duminică a roatei lui Gică Pupăzan...

Cealaltă povestire „Ursu" istorisește în succesiunea cîtorva episoade cum se transformă un fost argat la boier într-un vajnic luptător pe frontul colectivizării. Creșterea, maturizarea și, în sfîrșit, transformarea lui Nicolae Crețu, într-un colectivist neobosit e urmărită convingător și, prin sugestivitatea amănuntelor, bogată în sensuri.

Interesul pentru cele mai diverse aspecte ale procesului transformării socialiste a agriculturii, așa cum se răsfrînge el în conștiințele oamenilor, este vădit în toate paginile volumului. Dacă autorul va realiza o mai mare concentrare a dialogului iar pitorescul unor situații îl va subordona sublinierii adevăratei și mai profundei lor semnificații sociale și morale, schițele și reportajele sale, scrise cu vervă și o bună cunoaștere psihologică vor avea doar de cîștigat.

N. B.

Un nou cabinet stomatologic

In Secueni-Roman, pe lîngă dispensarul pediatru, punctul farmaceutic, punctul sanitar, a mai luat ființă de curînd un cabinet stomatologic unde în mai puțin de o lună au fost consultați și tratați aproape 400 de cetățeni.

Sala cabinetului a fost pusă la dispoziție de către gospodăria agricolă de stat Secueni. Planșele colorate, din care se pot ușor desprinde cauzele care aduc după sine îmbolnăvirea dinților și gravele lor urmări, afișate la locuri vizibile, sînt de un real folos pentru educarea sanitară a țăranilor muncitori.

ELENA IBRIAN
corespondent

În gospodăria unde acum SE COC ROȘIILE

Aflasem că materia plastică — unul din produsele cele mai noi ale industriei chimice romînești — devine folositoare și sectorului agricol socialist. Cum? Prin înlocuirea cunoscutelor sere din piatră sau cărămidă și acoperite cu sticlă, cu sere din polietilenă.

— Instalăm a doua seră de acest fel la gospodăria agricolă de stat Popești-Leordeni, — m-a informat un tînăr inginer de la fabrica de mase plastice din șoseaua Vitan.

Popești-Leordeni e la o azvîrlitură de băț. De la capătul liniei de autobuse 31 să tot fie trei kilometri pînă la gospodăria de stat. Poate chiar mai puțin... Mă tot sfredelea curiozitatea să văd ce-i cu serele acestea, așa că m-am pomenit într-o

Din carnetul scriitorului

dimineață în biroul directorului Florin Munteanu — un tînăr oacheș, vioi, cu părul cîrlionțat și ochii negri. Apoi după o jumătate de oră mă plimbam cu inginerul de la sere și cu Gheorghe Burnaz, responsabilul grupei sindicale de secție. Acesta din urmă știa oamenii pe nume și mi-a făcut cunoștință cu fruntașii. Irina Burnaz, Maria Uscoi, Dumitra Bucșan, Maria Neacșu și Nițoi Anica se mîndresc grozav cu serele. Și au dreptate! E de colea să ai în plan 45.000 de crisanteme și să scoți 60.000, sau în loc de 64.000 de gladiole să dai 102.000? E drept că și fruntașii au avantaje bănești, deoarece prin sistemul premial, cei ce depășesc planul sînt răsplătiți cu prime însemnate.

Am trecut apoi pe la serele cu roșii, castraveți, ardei verzi, salată... Ele aprovizionează cetățenii Capitalei cu legume proaspete pînă la recolta de cîmp. Am ajuns însfîrșit și la cele două sere noi, construite din panouri învelite c-un material transparent, lăptos. In ele se pîrguiau roșii de-ți lăsa gura apă.

— Vedeți? — a zîmbit mucalit șeful serelor — s-au boierit roșiile noastre: poartă pelerine de vinilin...

— Sînt practice? — am înălțat sprîncenele.

— Mai încape vorba? Luminozitatea e mare, legumele se coc mai repede și culegem cantități sporite față de serele obișnuite. Să exemplific: sera nr. 1 a dat 11,32 kg roșii la metrul pătrat, cea de a doua, terminată nu de mult, a dat 8,84 kg. la m.p. în timp ce la serele vechi am scos cel mult 8 kg la m.p.

— Ar fi în schimb pipărate la preț?

— Aș! — m-a liniștit inginerul Momjinschi. Prețul de cost e pe jumătate din prețul legumelor produse în serele de zid, iar munca e mult ușurată. Unde mai puneți că prețul materiei plastice scade văzînd cu ochii, astfel că ce cumperi azi cu zece lei costă mîine cinci...

O fi exagerat nițeluș inginerul, dar în fapt așa se petrec lucrurile și e neîndoios că în viitorul apropiat serele vor fi construite numai din polietilenă sau din alte mase plastice. E practic, ieftin și la îndemîna fiecărei unități. M-am întors entuziasmat la sediul central al gospodăriei. Dar directorul Munteanu mi-a cam turnat un duș peste fierbințeală: „Ei, să fi văzut și sectorul nostru zootehnic..."

— E așa de grozav?

— Cred că da — a zîmbit îngăduitor directorul. Altfel n-ar fi din 1956 sector fruntaș pe țară.

Iată-mă din nou în G.A.S., gonind pe șosea, către secția zootehnică. Șeful ei, doctorul Gh. Lucescu, m-a plimbat cu șareta ore în șir, ba pe la juninci, la maternități, la grajdurile de vaci și îngrășătoria de porci,

TUDOR MIHAIL

(Continuare în pag. 4-a)

ÎN ORE DE REPAUS

In fiecare seară la clubul gospodăriei de stat Sîmburești, regiunea Pitești, se desfășoară acum, în timpul iernii, o rodnică activitate. In fotografie: cîțiva muncitori joacă șah.

Foto: P. GOZIA

Alegeri în grupele sindicale

O adunare generală plină de învățăminte

Trei din cele șase grupe sindicale existente la gospodăria agricolă de stat Deveselu — regiunea Craiova — au ținut recent adunările generale pentru alegerea noilor organe sindicale.

Deosebit de instructivă prin învățămintele ce trebuie trase atît de către conducerea gospodăriei cît și de comitetul sindical din această unitate, a fost adunarea generală a muncitorilor din grupa a treia de la secția Comanca. Cei 49 de mulgători, îngrijitori de animale, tîmplari, fierari, tehnicieni etc care au luat parte la adunare au dezbătut cu un pilduitor spirit critic și autocritic problemele de producție ca și cele legate de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor.

In darea de seamă prezentată, brigadierul Rădulescu Nicolae, organizator al grupei sindicale, a subliniat că anul trecut, mulți muncitori de la această secție s-au străduit să răspundă cu cinste sarcinilor importante ce le stăteau în față. In mod deosebit s-au evidențiat tovarășii Pîrvan Florea, Toma Vasile și Drăgan Anton care au executat voluntar un mare număr de ore de muncă, împrejmuind cu sîrmă clăile de paie, confecționînd jghiaburi de ciment în grajduri, participînd la lopătarea orzului ce era supus încingerii etc.

In darea de seamă au fost totodată serios criticați unii muncitori ca de exemplu paznicul de noapte Copilescu Ilie, care a dat drumul noaptea viteilor pe cîmp fără să țină seama de măsurile preconizate pentru combaterea febrei aftoase — sau muncitoarea Viga Aristina care a dat dovadă de delăsare în îngrijirea animalelor și păstrarea curățeniei în grajduri.

Darea de seamă a apreciat că în general activitatea sindicală a grupei a fost slabă, anul trecut nețiîndu-se cu regularitate consfătuiri de producție, neorganizîndu-se întrecerea socialistă, nepopularizîndu-se fruntașii în muncă, nescriindu-se decît rareori articole la gazeta de perete etc. Nici măcar în primele 40 de zile ale noului an munca sindicală în această grupă n-a fost mai bună. Nu e de mirare că în ultimele două luni nu s-au mai strîns cotizațiile membrilor de sindicat că nu s-au ținut decît două lecții în cadrul învățămîntului agrozootehnic de masă etc.

Discuțiile ce au avut loc după prezentarea dării de seamă au demonstrat că muncitorii din secția Comanca sînt hotărîți să contribuie la lichidarea cît mai grabnică a lipsurilor și să pornească la realizări cît mai importante, în ce privește îndeplinirea planului de producție.

Astfel, îngrijitorii de bovine Nedelcu Ștefan și Vizitiu Constantin au cerut conducerii secției să se îngrijească în mai mare măsură de asigurarea uneltelor necesare în muncă — lopeți, furci, găleți și altele care de multe ori sînt ținute la magazie, în loc să fie repartizate la locul de muncă.

Ingrijitorul Schiopu Dumitru a atras atenția asupra faptului că furajele date în consum animalelor nu sînt de bună calitate. Pe lîngă faptul că furajele însilozate sînt insuficiente, conducerea secției nici nu s-a îngrijit să creeze condiții pentru tocarea cocenilor de porumb, care astfel pot fi mai bine consumați de către animale.

Brigadierul Dincă Ștefan a criticat faptul că nici pînă în prezent n-a fost soluționată problema asigurării apei necesare animalelor. Apa se aduce și în prezent cu butoaiele și în cantități insuficiente. Este deci necesar ca în cel mai scurt timp să fie executate lucrări pentru introducerea apei în grajduri, îndeosebi la cel al vacilor de lapte și pentru instalarea celor 20 de adăposturi care stau nefolosite de multă vreme. Același vorbitor a cerut ca pe viitor depozitarea furajelor să nu se mai facă în locuri mult îndepărtate de grajduri; astfel în timpul iernii nu se vor mai folosi zile de-a rîndul tractoarele la transportul furajelor, încărcîndu-se prețul de cost al produselor.

Medicul veterinar Trancă Ionel a arătat la rîndu-i, că în ultimele 5—6 luni în activitatea sectorului zootehnic, al gospodăriei continuă să persiste lipsuri. Intre altele s-au depozitat furaje pentru siloz în șanțuri necorespunzătoare, viteii nu primesc o îndestulătoare rație de lapte, condițiile de muncă lasă mult de dorit etc.

Și alți membri ai grupei sindicale care au luat cuvîntul au subliniat că în privința condițiilor de muncă și de trai mai sînt multe de făcut. Astfel, muncitorii Oanță Emilian, Neagoie Dumitru și Tereacă Maria au arătat că în grajdul junincilor nu există încă lumină electrică, la cel al viteilor lipsesc unele geamuri, că nu toate căruțele cu care se fac transporturi sînt reparate, iar grija pentru buna întreținere a dormitoarelor muncitorilor și pentru funcționarea cantinei continuă să fie slabă.

Față de lipsuri ca cele de mai sus, ar fi fost firesc ca în încheiere, după alegerea noului organizator de grupă în persoana tov. Căldăraru Alex. a responsabililor din grupa sindicală pentru munca culturală, asigurări sociale și protecția muncii să se fi adoptat și un plan de măsuri menit a ajuta conducerea secției să lichideze grabnic cu lipsurile semnalate. Dar cu toate că la adunare a luat parte însuși tov. Stănescu Nicolae, președintele comitetului sindical, acest lucru nu s-a făcut.

Pozitiv e faptul că totuși, semnalările critice ale muncitorilor au fost imediat aduse la cunoștința consiliului gospodăriei de stat Devesel, spre a se lua măsurile necesare pentru îmbunătățirea muncii la această secție.

Tovarășii aleși în conducerea grupei sindicale de la secția Comanca, vor trebui la rîndul lor să țină seama de deficiențele scoase cu tărie în evidență la adunarea generală a membrilor grupei și, alcătuind un temeinic plan de muncă, să treacă de îndată la organizarea întrecerii socialiste între muncitori și la mobilizarea oamenilor, în vederea obținerii pe viitor a unor cît mai de seamă succese în producție.

AL. RAICU

Producții mari în legumicultură

In munca pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, noi ne-am ocupat și ne ocupăm în mod serios și de cultura legumelor și zarzavaturilor, știind că această ramură de producție aduce însemnate venituri bănești. Gospodăria noastră se ocupă cu cultura legumelor încă din primul an după constituire. Este drept că în primul an am cultivat cu legume și zarzavaturi numai cîteva hectare. Priceperea și hărnicia colectiviștilor au făcut să culegem recolte bogate la hectar și să realizăm frumoase venituri bănești. Stimulați de succesele obținute, noi am mărit an de an suprafața de grădinărie, ajungînd ca în anul 1959 grădina de legume a gospodăriei să cuprindă 20 de hectare.

Dar nu numai suprafața cultivată cu zarzavaturi a crescut de la an la an. S-a îmbunătățit în permanență și priceperea noastră în cultivarea legumelor. Astfel, producția de legume a crescut la hectar de la 11 tone în 1955 la 15 tone în 1958, iar în anul trecut la peste 22 tone la hectar. Anul trecut am obținut producții mari îndeosebi la cartofii timpurii: 14.600 kg la ha, varză timpurie: 29.000 kg la ha, praz: 56.000 kg la ha, vinete: 28.100 kg la ha, ceapa de arpagic: 15.637 kg la ha etc.

Pentru a obține asemenea producții, în atenția legumicultorilor noștri a stat în primul rînd alegerea soiurilor,

Din EXPERIENȚA NOASTRĂ

mai ales a soiurilor precoce, și pregătirea răsadnițelor așezate în grupuri, bine adăpostite, precum și pregătirea amestecului de pămînt cu mult timp înainte de întrebuințare: 2 părți mraniță, o parte pămînt de țelină și o parte nisip în cazul producerii răsadului de roșii, vinete, ardei. Pentru vărzoase folosim amestecul din o parte mraniță, o parte nisip și 2 părți pămînt de țelină.

Pentru că cele mai rentabile legume sînt cele timpurii, noi folosim foarte mult ghivecele nutritive pe care le plantăm apoi în cîmp în cuiburi adînci de 60 cm, punînd în fundul cuibului bălegar, apoi pămîntul în care fixăm ghiveciul nutritiv. Pentru a proteja plantele împotriva eventualelor înghețuri noi folosim cornete din hîrtie translucidă, iar anul acesta vom folosi cornete de material plastic, care în afară de faptul că păstrează căldura acumulată, prezintă avantajul că permit accesul luminii și al căldurii solare la plante; sub ele plantele cresc normal. De asemenea, noi acordăm o deosebită atenție lucrărilor de întreținere și recoltare a culturilor de legume și zarzavat.

Din totalul veniturilor obținute de gospodărie în anul trecut, adică din 850.000 lei, 230.000 lei s-au realizat din legumicultură.

Avînd în vedere experiența căpătată în cultura legumelor și zarzavaturilor, gospodăria noastră colectivă și-a propus în planul de producție pe 1960 să extindă suprafața grădinii de legume la 25 de hectare, din care pe o bună parte vom cultiva legume în culturi duble și intercalate. Roșiile timpurii, de pildă, le vom cultiva intercalate cu conopida, varza timpurie cu roșii tîrzii etc. Planul de producție pe 1960 se axează pe următoarele culturi principale: 5 ha roșii timpurii 10×Bizon și Zarea × Comet, 4 ha varză, 3 ha varză de toamnă și 5 ha conopidă.

In privința veniturilor bănești, planul de producție al gospodăriei pe anul acesta prevede ca la cei 1.344.000 lei care reprezintă venitul bănesc total planificat, cultura legumelor să contribuie cu peste 500.000 lei. Pentru realizarea acestor importante venituri, în acest an vom pune accent și mai mare pe culturile timpurii și forțate. Astfel, încă din toamnă am însămînțat 2 ha cu ceapă de stufat, 1 ha cu morcov și păstîrnac, 0,50 ha cu mazăre timpurie și 5 ha cu spanac. In răsadnițe s-a semănat pe 120 mp varză timpurie, pe 30 mp roșii pentru repicat din soiul 10×Bizon, pe 300 mp pătrunjel, pe 40 mp salată din soiul Urechiușe care au și răsărit foarte bine. S-au asigurat, de asemenea, din vreme 250 tone de bălegar de cal, și materialul lemnos pentru confecționarea a încă 500 rame de răsadnițe.

In urma tuturor acestor măsuri pe care le-am luat, sîntem convinși că prin străduința legumicultorilor noștri în frunte cu Stoian Carisarov, brigadierul legumicol, vom îndeplini și chiar depăși cifrele prevăzute în planul de producție. In felul acesta sectorul legumicol va contribui tot mai mult la întărirea și consolidarea economică a gospodăriei, la asigurarea unor venituri tot mai însemnate cuvenite colectiviștilor la ziua-muncă.

STAN CONSTANTIN
președintele gospodăriei colective „Timpuri Noi" regiunea București Dudești-Cioplea

Cifre și FAPTE

● Producțiile mari obținute în 1959 pe loturile demonstrative au făcut ca în acest an, colectiviștii din Lenauheim, regiunea Timișoara, să extindă lotul demonstrativ cu sfeclă de zahăr la 10 hectare, iar cel cu porumb la 50 hectare.

● Colectiviștii din comuna Comloșul Mare, raionul Jimbolia, au obținut în 1959 pe lotul demonstrativ o producție record de 150.000 de kg de sfeclă de zahăr la hectar în cultura irigată. Terenul a fost arat din toamnă la 30 cm adîncime, băgîndu-se sub brazdă 60 tone de bălegar la ha. De asemenea, au fost folosite și îngrășăminte chimice în două faze de vegetație — 400 kg azotat de amoniu la hectar — și s-a asigurat o densitate de 140.000 fire la hectar.

● Sectorul zootehnic al gospodăriei colective din Luncani, raionul Turda, a adus anul trecut un venit de 223.575 lei, dintre care 90.946 lei de la ferma de vaci, 49.959 de la porcine, 81.050 de lei de la oi, iar restul de la păsări. Aceste venituri se datoresc dezvoltării creșterii animalelor, dar mai ales obținerii unor producții sporite pe cap de animal.

● Planul de producție al gospodăriei colective „Vasile Roaită" din comuna Drăgănești, regiunea Pitești, prevede că în acest an colectiviștii vor primi pentru zilele-muncă ce vor efectua 28 vagoane grîu, peste 21 vagoane porumb, peste 92 vagoane legume și zarzavaturi și 928.000 lei, valoarea unei zile-muncă urmînd a fi de cel puțin 27 lei.

● Pentru dezvoltarea averii obștești, membrii întovărășirii agricole din satul Milășel, raionul Sărmaș, regiunea Cluj, au hotărît ca în primăvara aceasta să planteze 2 hectare cu pomi fructiferi în perimetrul întovărășirii și să cumpere 100 oi.

● In vederea consolidării economico-organizatorice a gospodăriei, colectiviștii din comuna Boldur, raionul Lugoj, au aprobat ca în acest an gospodăria să cumpere 40 vaci de lapte, 40 juninci, 20 scroafe, 1.500 păsări și să construiască încă două grajduri necesare iernării animalelor de producție.

Urmărind îndeplinirea planului de producție

Isuf M. Iusuf, responsabilul fermei de vaci a gospodăriei agricole colective Cobadin, regiunea Constanța, arată tovarășului Sabri Emurla, președintele gospodăriei, situația îndeplinirii planului de lapte pe ultimele 10 zile.

DOI STRUNGARI

ÎNSEMNĂRI

Mandrina strungului se învîrte cu turație din ce în ce mai mare. Sunetul lui se aseamănă cu cel al unei sirene. Aparatul de sudură pocnește, ca un foc unde ard vreascuri ude, împrăștiind scîntei asemănătoare unor licurici. Scîrțîind din încheieturi, macaraua urcă sau coboară o mogîldeață de metal. Acesta este motorul unui tractor care în curînd va prinde viață sub mîinile harnice și dibace ale mecanicilor monteuri.

Asemenea momente au loc zi de zi în atelierele de reparații ale stațiunii de mașini și tractoare din Sighișoara, regiunea Stalin. Aici muncesc înfrățiți romîni, maghiari și germani, avînd același țel: să obțină rezultate cît mai bune în producție.

★

Cele aproape cincizeci de primăveri pe care le numără strungarul Gustav Fritch, îndreptățește pe tovarășii lui de atelier să-l considere veteran în meserie. Dar nu numai atît. Strungarul Gustav este unul dintre cei mai vechi lucrători din S.M.T. Sighișoara. Își iubește meseria și în același timp împărtășește cu dragoste din tainele ei și celorlalți strungari mai tineri.

In anul 1955 venise în atelierul de strungărie un tînăr chipeș, căruia îi mijise de curînd mustața. Se recomandase scurt — Gheorghe Păculea. Crescut și educat de partid, comunistul Gheorghe Păculea practica de scurt timp meseria de strungar. Ii lipsea, cum s-ar zice, experiența mai îndelungată. În schimb clocotea de energie și dragoste de muncă.

În atelier existau trei strunguri care funcționau cu ajutorul curelelor de transmisie. Se vedea de la distanță că tehnica modernă nu ajunsese aici să-și spună cuvîntul. Comunistul Gh. Păculea s-a frămîntat mult cu gîndul, pînă cînd într-o bună zi a împărtășit veteranului Gustav dorința lui.

— Ce-ar fi dacă am face ca strungurile să funcționeze mai bine și să aibă o turație mai mare.

— La lucrul acesta m-am gîndit și eu, îi răspunse celălalt.

Așa s-a unit energia clocotitoare a lui Păculea cu experiența îndelungată a lui Gustav, reușind ca împreună să transforme sistemul de transmisie al strungurilor cu motoare electrice proprii. O dată cu bucuria primei înfăptuiri a crescut și randamentul de lucru al strungurilor. Era doar un început. Înfrățiți în muncă, cei doi strungari continuă să meargă cu succes pe drumul înfăptuirilor comune.

O dată cu creșterea numărului de tractoare și de mașini agricole intrate în producție, au crescut și cerințele față de atelierul de strungărie. La unul din strungurile paralele în dispozitivul căruciorului mobil se putea prinde doar un singur cuțit. Din această cauză productivitatea muncii era scăzută. Se putea oare mulțumi comunistul Păculea cu asemenea situație? Desigur că nu! Împreună cu Gustav au adoptat un dispozitiv care a contribuit ca productivitatea muncii să crească de patru ori.

Multe și frumoase lucruri se pot arăta despre cei doi strungari, unul romîn și celălalt german. Dar cea mai de seamă realizare a lor o constituie o inovație aplicată de curînd în producție. Este vorba despre strunjirea cuzineților de la bielă. Înainte strunjirea cuzineților se făcea cu ajutorul unei planșaibe. Operația dura cîte două ore de bucată. Lucrarea cerea multă precizie, iar cuțitul de strunjire se deregla mereu. Calitatea pieselor lăsa uneori de dorit. Acest neajuns a fost îndepărtat prin adaptarea unui dispozitiv pe căruciorul mobil și a unui alt dispozitiv în cadrul axului de la păpușa fixă. Dispozitivul cuțit — cum îl numesc inovatorii pe cel montat în conul axului de la păpușa fixă a strungului, este prevăzut cu un micrometru, cu ajutorul căruia se reglează cuțitul la dimensiunile necesare pentru strunjirea cuzineților. Rezultatul inovației? De la două ore, timpul necesar pentru strunjirea unui cuzinet s-a redus la 11 minute, iar calitatea pieselor este din cea mai bună.

★

Pe strungarul Gheorghe Păculea nu rareori îl întîlnești împreună cu Gustav Fritsh, cu tractoristul Ioan Damian de naționalitate maghiară sau cu mecanicul montor Dietrich Ghehan, mergînd împreună la cinematograf, vizitînd muzeul din localitate sau făcînd excursii în pădurea Braite din apropierea Sighișoarei.

Înfrățirea dintre cei 68 de romîni, 45 germani și 17 maghiari care lucrează împreună în stațiunea de mașini și tractoare Sighișoara se vede pretutindeni. Și cum să se manifeste altfel, cînd pe toți, fie ei romîni, germani sau maghiari, îi leagă același gînd, același țel.

S. HUDEA
corespondent

Prin furajarea vacilor cu porumb însilozat

★ ★

Cu aproape 600 de litri mai mult

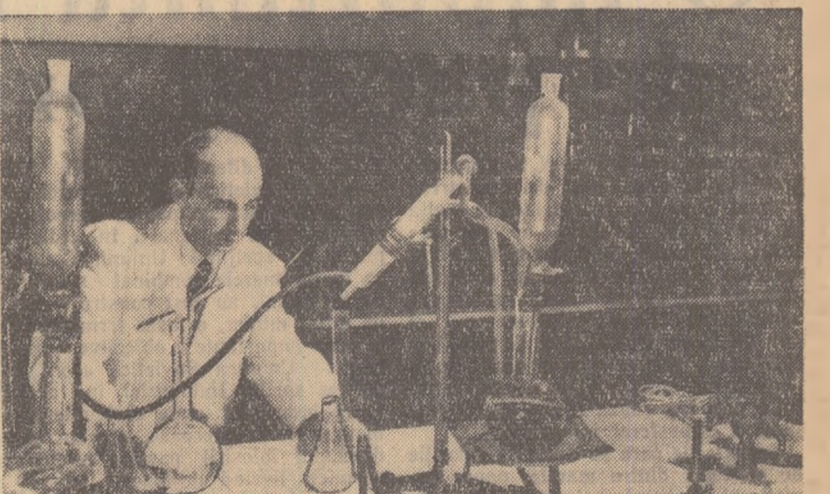
Anul trecut G.A.S. Coțușca — gospodărie cunoscută în întreaga țară fiindcă acolo lucrează Constantin Adochiței, Erou al Muncii Socialiste — a obținut noi succese. Intre acestea se numără sporirea producției de lapte pe cap de vacă furajată cu aproape 600 de litri. Gospodăria a obținut în medie o producție de 3.619 litri de lapte față de 3.067 de litri cît obținuse în anul anterior.

Explicația acestui succes stă în faptul că G.A.S. Coțușca a mărit în 1959, față de 1958, cu 57 la sută cantitatea de porumb siloz pe cap de vacă. Pe lîngă creșterea producției de lapte, furajarea vacilor cu mai mult porumb siloz a dus și la reducerea prețului de cost cu 12 la sută față de anul 1958.

Cît înseamnă o tonă în plus de porumb însilozat?

Tovarășii din conducerea G.A.S. Poiana, regiunea Cluj, spun că în 1959 în sectorul taurin al unității lor s-au produs inițial două schimbări. Prima: au mărit cantitatea de porumb siloz pe cap de vacă de la 6 la 7 tone. A doua: mulgătorii, fiind mai vechi în muncă, și-au cunoscut mai bine profesia. Fără a subaprecia cea de a doua schimbare, ei acordă primei maximum de efect. In ce constă acest efect: In creșterea producției cu 7 la sută (de la 3.085 litri de lapte pe cap de vacă furajată la 3.308 litri) și reducerea prețului de cost cu 21 la sută. Așadar în cazul G.A.S. Poiana o tonă de porumb în plus înseamnă 7 procente de creștere a producției și 21 de procente de reducere a costului ei.

Intr-un laborator al I. C. Z.-ului

Inginerul Petrescu Constantin de la Institutul de Cercetări Zootehnice din București, lucrează la distilarea acizilor de fermentație spre a stabili proporția lor în porumbul murat, în scopul precizării calității nutrețului respectiv.

Foto: AGERPRES

Să amenajăm din vreme terenurile ce vor fi irigate în acest an

In anul ce a trecut, în întreaga țară au fost amenajate circa 81.500 hectare pentru irigații, din care 39.200 ha în sectorul de stat și circa 42.300 ha în sectorul agricol cooperatist și individual. De pe terenurile irigate s-au obținut recolte cu mult mai mari de cereale și plante tehnice decît pe restul suprafețelor

Convinși de avantajele irigării, oamenii muncii din unitățile agricole de stat și cooperatiste au trecut în multe regiuni încă din luna septembrie a anului 1959 la amenajarea terenurilor ce urmează a fi irigate în 1960.

Pînă la mijlocul lunii februarie 1960, s-au început lucrările de amenajare necesare irigațiilor din acest an pe 23.500 de ha, din care 14.300 de ha în sectorul de stat și 9.200 ha în sectorul agricol cooperatist.

Cele mai mari suprafețe pe care au fost începute astfel de lucrări se găsesc în regiunile Constanța (1.200 ha în sectorul de stat și 4.500 de ha în sectorul cooperatist), Galați (6454 ha în sectorul de stat și 362 ha în sectorul cooperatist), București (1.320 de ha în sectorul de stat și 3.733 ha în sectorul cooperatist) și Timișoara (1.672 ha în sectorul de stat și 150 în sectorul cooperatist).

In alte regiuni însă, organele agricole care răspund de această problemă nu i-au acordat atenția cuvenită. De exemplu, în regiunea Cluj de abia au fost începute astfel de lucrări pe... 20 de ha în sectorul de stat, iar în Regiunea Autonomă Maghiară abia pe 170 de ha în același sector. In regiuni cu întinse suprafețe agricole cum sînt: Craiova, Oradea etc., în sectorul agricol cooperatist nu s-au început asemenea lucrări nici măcar pe un hectar.

Față de volumul sporit de lucrări din acest an, se impune ca în regiunile unde nu s-a început în toamna anului trecut nici un fel de lucrări pentru amenajarea de irigații, să fie folosită de aci înainte fiecare zi bună de lucru, astfel încît suprafețele ce trebuie date în folosință în prima etapă (1 mai 1960) să fie terminate la vreme.

Recolte bogate din cultură irigată

Membrii gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie" din comuna Roma, raionul Botoșani, au cultivat anul trecut — pentru prima oară în regiunea Suceava — porumb și sfeclă pe terenuri irigate. De pe tarlaua irigată, colectiviștii au recoltat, în medie, peste 12.000 kg porumb știuleți la hectar — adică de 3 ori mai mult decît pe terenurile neirigate. De asemenea sfecla de zahăr irigată a dat peste 80.000 kg la ha, față de 20.000 kg obținute la cea cultivată în uscat. Din această experiență gospodăria colectivă din comuna Roma a tras învățăminte de preț. Aici, în lunile decembrie și ianuarie s-au executat lucrări de amenajare pentru irigații pe 90 de ha ce vor fi cultivate în acest an cu porumb și sfeclă de zahăr. Pilda colectiviștilor din Roma a fost urmată și de alte unități agricole cooperatiste din regiunea Suceava. Astfel, la gospodăria colectivă din Sulița, s-au executat amenajări pentru irigat pe 30 de ha. Și întovărășirile din comunele Bucecea, Corbi, Leorda, Vlădeni și altele, au început asemenea lucrări. In total gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raioanele de șes ale regiunii Suceava și-au propus să cultive în 1960 peste 1.500 de ha irigate cu porumb și sfeclă de zahăr.

Ca planul de investiții la construcții montaje să fie îndeplinit

In urma plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie, sucursala regională a Băncii Agricole a analizat modul cum a fost îndeplinit planul investițiilor în unitățile pe care le-a finanțat.

In 1959 unitățile agricole din regiunea Oradea au avut un plan de investiții cu 13 la sută mai mare decît cel din anul precedent. Atît valoric cît și fizic, unitățile ce aparțin Departamentului Gostat au realizat planul în proporție de 103 la sută. Așadar, în regiunea Oradea, Departamentul Gostat și-a depășit planul global de investiții. Din păcate, analizat pe structuri, rezultatele nu sînt la fel de bune. In timp ce la turma de bază planul a fost depășit cu 14 procente, la construcții montaj și utilaje — instrumente, planul a fost realizat doar în proporție de 93 la sută.

De menționat că toate obiectivele trecute în plan au fost puse în lucru. Nerealizarea planului se datorește faptului că nu toate au fost terminate.

Printre obiectivele destinate sectorului vegetal n-au fost terminate magazia de orez de la G.A.S. Dohangia și magazia de cereale de la G.A.S. Balc. Din pricină că primul obiectiv n-a fost terminat, circa 80 de vagoane de orez — în majoritate orez de sămînță — sînt depozitate și conservate în condiții ce-l supun deprecierii. Magazia mai necesită lucrări de finisaj și pardosirea celor două etaje pe care le are T.R.C.L. Oradea, care-i constructorul acestei magazii, i s-a atras adeseori atenția de către Banca Agricolă că lucrează într-un ritm prea încet. T.R.C.L. a iuțit ritmul de lucru abia în ultimele luni ale anului cînd era evident că rămînerea în urmă nu mai putea fi integral recuperată, că magazia nu putea fi dată la termen în funcțiune.

Magazia de la G.A.S. Balc n-a putut fi terminată din pricina aprovizionării defectuoase cu materiale a șantierului, cît și din pricina că lucrarea a fost transferată tîrziu de la Departamentul Agriculturii la Departamentul Gostat.

Printre lucrările necesare sectoarelor zootehnic și mecanic rămase neterminate se numără două grajduri pentru taurine la G.A.S. Oradea și Iosia, un saivan la G.A.S. Mocrea, trei ateliere mecanice la G.A.S. Barmod, Tinca și Inand, centrala termică a atelierului mecanic al gospodăriei din Salonta.

Faptul că planul de investiții la formarea și lărgirea turmei de bază a fost depășit cu 14 la sută impunea dacă nu depășirea cel puțin îndeplinirea integrală a planului de construcții zootehnice. După cum am văzut acest lucru nu s-a realizat. Cauzele care au dus la nerealizarea planului de construcții zootehnice sînt diferite. Saivanul de la G.A.S. Mocrea n-a fost terminat din cauza dezinteresului manifestat de conducerea gospodăriei. Grajdurile de taurine de la G.A.S. Oradea și Iosia, unități care au sarcini foarte mari în ceea ce privește aprovizionarea cu lapte a Oradiei, nu au putut fi terminate. In principal, din cauza că s-a planificat un barem de cheltuieli mai mic decît cel strict necesar. Trebuie spus că organele tutelare au planificat același barem pentru toate gospodăriile, lucru care nu-i just. In timp ce unități ca G.A.S. Mocrea, Simleu, Marghita îl pot respecta, datorită faptului că au condiții mai bune pentru a construi, alte gospodării nu se pot încadra în nici un chip în baremul de cheltuieli fixat. Pentru a putea termina obiectivele puse în construcție gospodăriile care nu se pot încadra în barem sînt nevoite să recurgă la diferite manevre ca, de pildă, mărirea fictivă a spațiului de cazare sau de depozitare.

Obiectivele destinate sectorului mecanic n-au fost terminate, în primul rînd, din pricină că materialele de construcții au fost primite în ultimele două trimestre ale anului. In afară de aceasta, gospodăriile nu le-au primit în cantități suficiente și nici potrivit sortimentelor solicitate.

Este necesar ca anul acesta planul de construcții montaje să fie definitivat în zilele ce urmează, să se întocmească de îndată planul de aprovizionare cu materiale și să se încheie contracte cu întreprinderile furnizoare. Gospodăriile care construiesc în regie proprie trebuie să se preocupe mai mult decît pînă acum de producerea materialului de construcții pe plan local.

Cît de necesară este realizarea planului de construcții zootehnice reiese din următoarele două calcule. Primul: anul trecut gospodăriile de stat din regiunea Oradea au construit saivane pentru 10.000 de oi. Fără consum de furaje în plus, fără fonduri bănești și materiale suplimentare, oile adăpostite în aceste saivane dau, potrivit calculelor, cu 25 la sută mai multă lînă decît cu un an în urmă cînd erau ținute în adăposturi necorespunzătoare. Lîna obținută în plus și veniturile ce survin din faptul că noile adăposturi înlătură complet mortalitatea la miei și animale adulte aduc gospodăriilor un spor de beneficii de circa 1.000.000 de lei.

Al doilea exemplu: gospodăriile de stat orădene au construit adăposturi moderne pentru 5.000 de păsări. In condițiile anterioare de adăpostire, păsările erau practic scoase din producție între 1 noiembrie și 15 martie. Acum, în această perioadă se obțin cel puțin 40 ouă pe cap de găină. Aceasta înseamnă că la numărul de 5.000 păsări se realizează un venit de circa 200.000 de lei.

Fără îndoială că și în sectoarele taurin și porcin, adăposturile bune duc la sporuri de producție și reducerea cheltuielilor necesitate de furajare. Planul de construcții zootehnice trebuie pus de acord cu planul de investiții destinate creșterii turmei de bază. Exemplele date mai sus dovedesc că investițiile în construcții zootehnice sînt deosebit de eficiente întrucît creșterea producției și reducerea prețului de cost al producției animale se obțin de îndată ce obiectivele intră în funcțiune.

BERTEA SILVIU
Banca Agricolă, Sucursala Oradea

12,6 MILIOANE LEI VENIT BANESC

Exemplul GOSPODĂRIEI din CENAD

Venitul bănesc al gospodăriei colective din Cenad, raionul Sînnicolaul Mare, prevăzut în anul 1959 a fost de 11 milioane și jumătate. Sumă impresionantă dacă stai să compari veniturile bănești realizate în anii precedenți (1,9 milioane în 1956, circa 3 milioane în 1957 și 4,3 milioane în 1958).

In adunarea generală de la începutul anului trecut, unii colectiviști au fost de acord cu trecerea în plan a celor 11,5 milioane lei. Alții însă, dimpotrivă: „Mai bine să trecem în plan o sumă mai modestă pe care să fim siguri c-o vom realiza", spuneau ei. Pînă la urmă s-au convins toți că propunerea de a obține 11,5 milioane venit bănesc, a fost justă. In vederea realizării planului, colectiviștii din Cenad au pornit cu entuziasm la muncă. Au pregătit și însămînțat cele 1.700 ha. cu grîu și 355 ha. cu orz de toamnă respectînd toate regulile agrotehnice. Locul destinat culturii porumbului l-au arat adînc, iar pe unele parcele pe măsura posibilităților, au aplicat îngrășăminte naturale. Însămînțările și îngrijirea culturilor de păioase din primăvara anului trecut și lucrările de întreținere a culturilor prășitoare etc. le-au făcut la momentul potrivit și de bună calitate. Aceste lucrări au contribuit la obținerea unor producții sporite la ha. La grîu, de pildă, s-au recoltat cîte 1.992 kg. la ha., la porumb 3.360 kg. boabe la ha. de pe 1.200 ha, iar la orzul de toamnă 2.440 kg la ha. In felul acesta gospodăria a putut vinde statului mari cantități de produse. Au fost vîndute 78,2 vagoane grîu în loc de 70 contractate, 40,9 vagoane porumb față de 40 de vagoane cît prevedea contractul. Numai din vînzarea acestor două produse gospodăria a încasat aproape 2 milioane lei, venitul bănesc total realizat de gospodăria colectivă din Cenad în 1959 ridicîndu-se la suma de 12.600.000 lei.

Extinderea culturilor tehnice și industriale și lupta pentru producții mari

In afară de măsurile arătate mai sus în vederea dezvoltării culturii cerealiere, colectiviștii din Cenad au luat măsuri și pentru dezvoltarea culturii plantelor tehnice. E drept, și în anii 1956—1958 colectiviștii din Cenad au cultivat plante tehnice pe suprafețe destul de mari (sfeclă de zahăr pe 200 ha, floarea-soarelui între 30-60 de ha, iar cînepă între 60—80 de ha). Producțiile au fost însă cam slabe. Invățînd din experiența anilor precedenți, ei au luat măsuri de îmbunătățire a muncii pe 1959. Măsurile acestea erau cu atît mai necesare cu cît pentru anul 1959 se prevăzuse a se cultiva 400 de ha cu sfeclă de zahăr, 176 ha cu floarea-soarelui, 80 de ha cu cînepă. In plus de aceasta, era prevăzut a se mai cultiva 110 ha. cu orez — cultură cu totul nouă pentru ei. Astfel, terenul destinat culturilor tehnice și industriale a fost ales după plante bune premergătoare, s-au făcut arături adînci, de toamnă și s-a fertilizat solul cu îngrășăminte naturale și chimice. Însămînțările au fost executate bine și la vreme. De asemenea și lucrările de întreținere. Pentru garantarea unor bune execuții a lucrărilor, a fost introdus un nou sistem de retribuire a muncii. In cadrul brigăzilor, fiecare echipă a primit, cîte o parcelă din culturile prășitoare pe care a muncit-o pînă la recoltare. Incă de la început, s-a arătat colectiviștilor că din depășirea producției planificate, vor fi date 40 la sută drept plată suplimentară peste plata cuvenită la ziua-muncă. Aceasta a constituit un nou imbold în muncă pentru colectiviști.

Rezultatul: la sfecla de zahăr, au obținut 27.000 kg la ha, față de 22.000 kg. planificate, la cînepă 4.287 kg tulpini, la orez 2.636 kg la ha. Depășirea producțiilor planificate la culturile tehnice a adus gospodăriei venituri mari — iar colectiviștilor cîștiguri bune. Numai din cultura plantelor tehnice și industriale s-au încasat, anul trecut, peste 6,3 milioane lei. Marea majoritate a colectiviștilor au obținut la plantele tehnice mari depășiri de plan și au primit însemnate sume de bani drept retribuire suplimentară. Familia lui Petru Mizu, de pildă care a realizat de pe un ha cultivat cu sfeclă de zahăr 47.300 kg. în loc de 22.000 kg, a primit ca plată suplimentară numai bani 4040 lei.

Grădina de legume și livada

In ultimii 8 ani, legumicultura a adus gospodăriei colective din Cenad venituri care trec de 425.000 lei anual. Acest lucru a făcut ca în 1959, suprafața cultivată cu legume și zarzavaturi să fie mărită la 75 de ha, din care 18,5 ha irigate. Pe lîngă legumele obișnuite, colectiviștii au cultivat în anul trecut și 32 de ha cu usturoi, realizînd peste 450.000 lei. Totodată au mai cultivat arpagic pe 6 ha, și ardei pentru boia pe 2,5 ha. Pe arpagic au încasat 120.000 lei, iar pe ardei 78.000 lei.

Retribuirea după producția obținută a făcut ca și lucrările în grădina de legume să fie executate la un înalt nivel agrotehnic, ceea ce a contribuit la sporirea producțiilor la ha, față de cele planificate. In felul acesta, gospodăria a realizat din cultura legumelor și a zarzavaturilor un venit bănesc de peste 1,3 milioane lei.

Acum 5—6 ani, livada de piersici a gospodăriei se întindea doar pe cîteva ha. Dîndu-și seama de foloasele pe care le aduce pomicultura, colectiviștii au hotărît să planteze noi suprafețe cu pomi fructiferi. In prezent livada de piersici, pe rod, este de 27,6 ha. Pomii au dat în anul trecut o producție de peste 6.520 kg fructe la ha, realizînd din vînzarea fructelor un venit de peste 835.000 lei față de 345.000 lei planificați.

Preocupare deosebită pentru dezvoltarea creșterii animalelor

Nu s-ar putea spune că membrii gospodăriei colective din Cenad nu s-au ocupat în trecut de sectorul zootehnic. La sfîrșitul anului 1958, de pildă, ei aveau 84 de vaci, 108 scroafe și 926 ovine. In 1959 însă ei au dat o atenție deosebită măririi numărului de animale și sporirii producției pe cap de animal. Astfel, la sfîrșitul anului trecut, numărul taurinelor a fost de 256, din care 182 vaci și juninci gestante, al porcinelor de 781 din care 173 scroafe și scrofițe, al ovinelor de 1.116 capete, iar cel al păsărilor matcă de 1.946 capete. In urma bunei îngrijiri și a unei hrăniri raționale, producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 2080 litri. Din vînzarea produselor animaliere, gospodăria a obținut în 1959 un venit bănesc de peste 920.000 lei.

Obținînd rezultate bune în toate sectoarele, gospodăria a putut investi însemnate sume în ridicarea de construcții și cumpărarea de animale de producție. Astfel s-au ridicat 12 obiective, dintre care 3 grajduri pentru vite mari, 2 îngrășătorii, o maternitate și altele. De asemenea, la ziua-muncă s-au repartizat cîte 3,550 kg grîu, 6 kg porumb, orz, zahăr, ulei și alte produse, precum și cîte 16 lei.

Bazați pe experiența din anul 1959, colectiviștii din Cenad și-au propus ca în acest an să obțină 2100 kg grîu la ha, 5.000 kg porumb la ha, 30.000 kg sfeclă de zahăr la ha. De asemenea vor dezvolta mult sectorul zootehnic. Astfel, la sfîrșitul anului 1960 numărul taurinelor va ajunge la 588 capete din care 384 vaci, iar al porcinelor la 2156 capete. Vor îngrășa 1.800 porci pe care i-a contractat cu statul. Ei vor vinde de asemenea statului 1.550 tone de cereale. In felul acesta venitul bănesc prevăzut pentru anul în curs se ridică la 16.300.000 lei. Dezvoltarea multilaterală și cointeresarea materială a colectiviștilor, sînt căi sigure ce duc spre noi succese în consolidarea economico-organizatorică a gospodăriei colective, fapt dovedit și de colectiviștii din Cenad.

VASILE CAZACU

O importantă misiune de pace şi prietenie

In prezent, tovarăşul N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, întreprinde o vizită în cîteva ţări ale Asiei de sud-est: India, Birmania, Indonezia şi Afganistan. Pe bună dreptate, călătoria aceasta, în cursul căreia şeful guvernului sovietic va străbate mii şi mii de kilometri, a fost denumită o călătorie a prieteniei şi a păcii. Ea va sluji cauza unei mai bune înţelegeri între popoare, cauza însănătoşirii continue a atmosferei internaţionale.

Temelia pe care se dezvoltă relaţiile de prietenie dintre marele popor sovietic şi popoarele celor patru ţări ale Asiei, al căror oaspete este tovarăşul N. S. Hruşciov, o constituie lupta comună pentru apărarea păcii. Pentru a lecui rănile lăsate de stăpînirea colonialistă şi a asigura dezvoltarea economiei ţărilor lor, popoarele Indiei, Birmaniei, Indoneziei şi Afganistanului, alături de popoarele întregii lumi, sînt direct interesate în triumful cauzei păcii. Ele văd în Uniunea Sovietică puternicul stat care din prima zi a naşterii sale, urmînd poruncile marelui Lenin, a luptat neobosit şi continuă să lupte pentru pace şi prietenie între popoare. Iniţiativele Uniunii Sovietice în direcţia asigurării păcii şi coexistenţei paşnice, între care la loc de frunte se înscriu cunoscutele propuneri cu privire la dezarmarea generală şi totală şi recenta măsură cu privire la noua reducere unilaterală a forţelor sale armate cu o treime, sînt dovezi grăitoare ale consecvenţei cu care statul sovietic luptă pentru pace. Uniunea Sovietică s-a pronunţat şi se pronunţă ca mijloacele eliberate pe seama încetării cursei înarmărilor să fie folosite şi pentru dezvoltarea economică a ţărilor Asiei, Africii şi Americii Latine.

In cadrul relaţiilor de prietenie care s-au statornicit şi se dezvoltă între U.R.S.S. şi diferitele ţări din Asia, Uniunea Sovietică acordă acestora un sprijin dezinteresat pentru dezvoltarea economiei lor naţionale. In India, de pildă, cu sprijinul Uniunii Sovietice se înalţă marele combinat siderurgic de la Bhilai, au fost construite uzine de utilaj minier, o mare termocentrală şi alte importante obiective industriale. Uniunea Sovietică acordă un preţios sprijin Indoneziei în dezvoltarea industriei sale carbonifere, a metalurgiei neferoase, precum şi în domeniul folosirii paşnice a energiei atomice, livrînd mijloacele tehnice şi pregătind cadre naţionale, ajută Birmania şi Afganistanul să-şi creeze o bază industrială proprie. Pentru prima dată în istoria lor, aceste ţări au cunoscut adevăratul sens al cuvîntului ajutor, au cunoscut tratate şi acorduri economice încheiate în spiritul unei adevărate prietenii. Pentru prima oară popoarele acestor ţări în relaţiile cu o mare putere nu mai au de-a face cu rapacitatea puterilor colonialiste, nu mai cunosc umilirea şi inegalitatea.

Lupta pe care Uniunea Sovietică o duce neobosit în apărarea păcii, relaţiile noi, bazate pe respect şi încredere reciprocă pe care ea le promovează, sprijinul sincer şi dezinteresat pe care-l acordă ţărilor care luptă pentru libertate şi independenţă, uriaşele succese pe care ea le obţine în dezvoltarea economiei sale, toate acestea au făcut ca pe plan internaţional U.R.S.S. să se bucure de un imens prestigiu. Pretutindeni solii poporului sovietic sînt primiţi ca cei mai buni prieteni. In cele cîteva zile petrecute în India, N. S. Hruşciov a fost înconjurat cu deosebită dragoste şi entuziasm. Aproape un milion de locuitori ai oraşului Delhi l-au salutat cu căldură, alături de conducătorii Indiei, pe şeful guvernului sovietic la sosirea sa la Delhi. „Hindi rusi-bhai, bhai" — indienii şi ruşii sînt fraţi — cuvintele acestea au răsunat din nou cu entuziasm pe străzile capitalei Indiei, ca o expresie a prieteniei statornicite între cele două popoare. In parlamentul Indiei, unde a rostit o cuvîntare, la expoziţia agricolă internaţională pe care a vizitat-o, la marele miting de la Delhi, în localităţile prin care a trecut, peste tot, întîlnirile şefului guvernului sovietic cu populaţia ţării gazdă s-au transformat în calde manifestări ale prieteniei sovieto-indiene.

Entuziasmul şi căldura cu care a fost întîmpinat N. S. Hruşciov în India au fost cît se poate de bine exprimate în mesajul de salut pe care i l-au adresat cetăţenii oraşului Delhi cu prilejul mitingului care a avut loc. In mesaj se arată că locuitorii capitalei Indiei îl salută pe N. S. Hruşciov „nu numai ca pe preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, ci totodată ca pe un om care exercită o influenţă multilaterală asupra mersului istoriei contemporane mondiale". Poporul din diferite regiuni ale ţării noastre — se arată în mesaj — exprimă ataşamentul nostru cald faţă de poporul dv., precum şi admiraţia şi recunoştinţa pentru eforturile nobile pe care le depuneţi pentru instaurarea unei păci îndelungate.

Cu prilejul vizitei pe care N. S. Hruşciov a făcut-o la Delhi a fost semnat un nou acord prin care U.R.S.S. acordă Indiei un credit de 1,5 miliarde ruble pentru construirea şi extinderea a 10 importante întreprinderi industriale. A fost semnat, de asemenea, acordul de colaborare culturală şi ştiinţifică între cele două ţări.

Dezvoltarea largă a relaţiilor dintre U.R.S.S. şi India are o mare însemnătate. Ea arată încă odată lumii întregi posibilitatea unei colaborări rodnice şi reciproc avantajoase între statele cu orînduiri sociale deosebite şi exercită o serioasă influenţă pozitivă asupra mersului evenimentelor internaţionale.

Opinia publică mondială este pe deplin convinsă că vizita pe care o face N. S. Hruşciov în Asia va avea rezultate pozitive pentru cauza păcii în lumea întreagă.

Popoarele condamnă experienţa cu bomba atomică din Sahara

Incă din cursul anului trecut, guvernul francez a anunţat că va face o experienţă cu bomba atomică în Sahara. Impotriva acestei intenţii a guvernului francez s-au ridicat uriaşe proteste din toate colţurile lumii şi mai cu seamă din Africa şi din partea popoarelor din ţările aşezate în sudul Europei. Numeroşi oameni de ştiinţă au arătat primejdia ce ameninţă această regiune a globului pămîntesc prin efectuarea unei explozii a bombei atomice. Unii dintre savanţi au demonstrat că cenuşa radioactivă pricinuită de explozia ce urma să fie efectuată în Sahara, pune în primejdie chiar o mare parte din populaţia Franţei.

In ciuda tuturor avertismentelor date de savanţi, în ciuda protestelor opiniei publice mondiale, guvernul francez a efectuat în ziua de 13 februarie 1960, explozia primei sale bombe atomice. Explozia a fost efectuată în partea centrală a Saharei, în apropiere de oaza Reggane, care se află la o depărtare de numai 1.200 km de oraşul Alger şi la 1.000 km de Casablanca (Maroc).

Opinia publică mondială protestează cu tărie împotriva actului săvîrşit de guvernul francez şi cere să înceteze orice experienţă cu arme nucleare. Astfel, reprezentanţii oficiali ai Republicii Arabe Unite au condamnat cu asprime explozia bombei franceze în Sahara.

Ministrul Afacerilor Externe al R.A.U. a trimis reprezentantului său permanent la O.N.U. indicaţia de a stabili contacte cu reprezentanţii celorlalte ţări africane pentru a întreprinde acţiuni comune în legătură cu efectuarea experienţei cu bomba atomică în Sahara. Numeroase personalităţi din această ţară au declarat că această acţiune a guvernului francez va aduce grave prejudicii Franţei. De altfel, aşa după cum arată ştirile agenţiilor de presă, unele dintre aceste prejudicii s-au şi ivit. Potrivit declaraţiilor primului ministru al statului Ghana, toate bunurile franceze din această ţară vor fi blocate pînă în momentul cînd vor fi lămurite consecinţele pe care le-a pricinuit explozia bombei atomice din 13 februarie, sau pe care le vor pricinui alte viitoare explozii pe care guvernul francez intenţionează să le efectueze.

Guvernul marocan a înaintat, de asemenea, un protest împotriva experienţei efectuată în Sahara, pe care o socoteşte o problemă foarte gravă.

Uriaşe proteste s-au ridicat din rîndurile poporului francez. Conducerea Partidului Socialist Autonom a dat publicităţii o declaraţie în care condamnă explozia bombei la Reggane.

Intr-o declaraţie a sa, Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Francez spune că experienţele nucleare franceze sînt în contradicţie cu destinderea încordării, cu adevăratele interese ale Franţei şi cu cauza păcii. „Această explozie, se arată în declaraţie, a nemulţumit toate popoarele africane şi a fost condamnată de oamenii iubitori de pace din întreaga lume".

Secretariatul Consiliului de solidaritate al popoarelor afro-asiatice a dat publicităţii o declaraţie în care protestează împotriva experimentării bombei atomice de către Franţa în Sahara.

Ştirea despre experienţa cu bomba atomică din Sahara a stîrnit mii de proteste şi în Germania occidentală. La München, a avut loc un miting de protest. La Hamburg, mii de cetăţeni au demonstrat în faţa clădirii consulatului francez, înfierînd actul săvîrşit de guvernul Franţei. Veştejind acţiunea guvernului francez, numeroşi oameni de ştiinţă din Germania occidentală au arătat că atmosfera va fi infectată de particule radioactive şi în Europa nu numai în Africa.

In ziua de 13 februarie, imediat după ce s-a aflat vestea, mii de vienezi au demonstrat în faţa ambasadei franceze din Viena, protestînd împotriva experienţei cu bomba atomică din Sahara.

Popoarele lumii cer să înceteze jocul cu moartea, să fie interzise pentru totdeauna experienţele cu arme nucleare. Stocurile existente trebuie să fie distruse. Energia atomică, această genială descoperire a minţii omeneşti, să fie folosită nu împotriva vieţii, ci pentru apărarea ei.

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

„Recolta"-Ministerul Agriculturii a primit drapelul de asociaţie sportivă fruntaşă pe raion

Festivitate de premiere!... De data aceasta nu este vorba de premierea unui sportiv, sau a unei echipe care a cîştigat o competiţie sportivă, ci de ceva mai mult... Este vorba de premierea unei asociaţii sportive fruntaşe. O asociaţie sportivă care a cîştigat întrecerea cu 69 de asociaţii sportive din raionul T. Vladimirescu din Capitală.

Momentul a fost emoţionant. Preşedintele consiliului raional, tov. **Puiu Anghel**, anunţă: „**Pentru frumoasa activitate desfăşurată în 1959, Drapelul de asociaţie sportivă fruntaşă pe raion este cîştigat de „Recolta M.A.".** (Asociaţia sportivă a lucrătorilor din Ministerul Agriculturii). Ropote de aplauze au acoperit cuvintele tov. **Puiu Anghel**, în timp ce tov. **Marin Dănciulescu**, preşedintele asociaţiei sportive premiate se îndreaptă spre tribună. O dată cu drapelul de asociaţie sportivă fruntaşă el a mai primit: o diplomă pe care scria locul I pentru frumoasele rezultate la campionatele raionale; o diplomă locul I la activitatea sportivă de masă şi o diplomă personală pentru merite sportive în activitatea desfăşurată în anul 1959...

In ochii preşedintelui asociaţiei sportive „**Recolta M.A.**" se... citea bucuria. Era fericit. A cucerit drapelul!...

După terminarea şedinţei festive l-am rugat să ne vorbească despre această victorie.

„Pentru mine ca şi pentru membrii asociaţiei sportive „Recolta M.A." primirea drapelului de asociaţie sportivă fruntaşă pe raion este o cinste. Este răsplata unei munci intense pe care am desfăşurat-o timp de un an. Sprijinul primit din partea organizaţiei de partid şi al comitetului sindical, ca şi străduinţa noastră, a făcut ca bilanţul activităţii pe anul 1959 să fie rodnic. Echipa de tir a cucerit un titlu de campioană pe Capitală. Echipa de handbal în 7 a cîştigat etapa interregională a campionatului republican, întrecînd formaţii valoroase din regiunile Ploeşti, Craiova, Galaţi, Timişoara etc. Apoi această echipă a fost trecută la clubul „Recolta" care se ocupă de activitatea sportivă de performanţă. Tot clubului sportiv „Recolta" a trecut şi echipa de volei care activează în campionatul oraşului Bucureşti, iar la asociaţia noastră am creat o nouă echipă la această disciplină. Ea activează acum în campionatul raional, unde ocupă locul III. De asemenea, am înfiinţat o echipă de volei feminin. Apoi, avem echipă de popice, care se numără printre cele fruntaşe pe raion, iar reprezentantul asociaţiei noastre, tov. **V. Martin** s-a clasat pe primul loc la concursul individual. Mai avem şi 3 echipe de tenis de masă, dintre care două s-au calificat pentru turneul final al campionatului raionalui Tudor Vladimirescu. Echipa de şah s-a clasat pe locul III la campionatul raional, iar echipa de fotbal (antrenată de instructorul sportiv voluntar **C. Broche**) ocupă un loc de frunte. Un loc fruntaş ocupă şi echipa de baschet, care a fost înfiinţată recent.

Asociaţia noastră a cîştigat cupa **„30 Decembrie"** organizată de clubul sportiv **„Recolta"** la disciplinele volei, fotbal, tenis de masă, şah şi popice. Membrii asociaţiei au mai participat la competiţii sportive de masă cum au fost Spartachiada de iarnă şi vară, la crosurile „1 Mai" şi „7 Noiembrie", „Cupa 2 Iulie" şi altele, unde am obţinut rezultate bune. In cadrul asociaţiei noastre am organizat concursuri sportive pe grupe la diferite discipline. Aici s-au evidenţiat grupele sportive **D.G.A.D.** (responsabil **V. Georgescu**) şi **D.G.O.T.A.** (**Paul Schuller**). Mai slab s-au prezentat grupele sportive **I.S.P.A., şcoala topografică** şi mai ales **Gostat**.

Intr-o mică măsură ne-am preocupat de activitatea turistică. In anul 1959 am organizat numai 3 acţiuni. Foarte slabă a fost şi activitatea cu privire la trecerea normelor complexului GM.A.

Revenind la aspectele pozitive ale activităţii sportive trebuie să arăt că în prezent avem 1.021 de membri în U.C.F.S., cu cotizaţii la zi.

★

Notînd în grabă cele spuse de tov. **M. Dănciulescu**, mi-am dat seama că drapelul de asociaţie sportivă a fost primit pe merit de **„Recolta M.A."**. Dar, conducerea asociaţiei sportive nu trebuie să se... culce pe laurii cîştigaţi. Ea va trebui, ca în anul 1960 să-şi intensifice activitatea şi să lichideze lipsurile despre care ne-a pomenit şi tov **M. Dănciulescu**.

Va trebui să desfăşoare activitate mai organizată la care să fie antrenaţi cît mai mulţi salariaţi.

M. LERESCU

PE SCURT

● O frumoasă comportare a avut şi echipa de şah a asociaţiei sportive **„Recolta"-Bueşti**, care a întrecut în cadrul campionatului raional Slobozia, pe **„Ştiinţa"Slobozia**, cu 5—3. In meciul decisiv pentru primul loc, **„Recolta"-Bueşti** a cedat în faţa echipei **„Munca I.C.Z."** Slobozia.

● La întrecerile de şah din campionatul raionului Răcari au participat 6 echipe. Primul loc a revenit echipei **„Recolta"-Brezoaia**, care a întrecut în meciul decisiv pe **„Progresul"-Răcari**.

● Tot la Răcari s-a desfăşurat zilele trecute campionatul raional pe echipe la tenis de masă. La această competiţie s-au întrecut echipele **„Recolta"-Trestieni, „Ştiinţa"-Răcari, „Progresul"-Răcari, „Recolta"-Brezoaia, „Recolta"-Brezoaiele** şi **„I.C.A.B."-Arcuda**. Pe primul loc s-a clasat echipa din Arcuda.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

Viitorul colhozului

Corespondenţă specială pentru ziarul „Agricultura Nouă" de ANA GRECUL

Kopanka e un sat mare. Casele lui se caţără pe povîrnişurile colinelor, coboară pînă la malul Nistrului şi se pierd în desişul livezilor. Satul acesta este binecunoscut în Republica Sovietică Socialistă Moldovenească şi departe dincolo de hotarele ei, căci colhozul „Lenin" din Kopanka a participat în repetate rînduri la Expoziţia Agricolă Unională, iar livezile sale sînt vestite.

Faima aceasta n-a fost lesne de cîştigat. Colhozul a luat fiinţă în anul 1950. La început veniturile gospodăriei n-au fost prea mari, dar cu fiecare an ele au crescut necontenit şi acum se ridică la multe milioane de ruble. Principalul izvor de venituri îl constituie aici pomicultura şi viticultura.

Acum, cînd gospodăria lor şi-a cîştigat o faimă binemeritată, colhoznicii din Kopanka îşi îndreaptă plini de speranţe şi încrezători în puterile lor gîndul în viitor. Adunarea colhoznicilor la care s-a discutat planul septenal al gospodăriei a fost o adunare foarte însufleţită. Cei care au luat parte la ea, au cîntărit fiecare cifră, s-au străduit să caute căi noi pentru a spori şi mai mult veniturile gospodăriei.

Fireşte că în centrul atenţiei a fost pomicultura. Dar această ramură de bază necesită o reorganizare, care să ducă la o sporire şi mai mare a recoltelor. Toate cele ce trebuiesc făcute în această direcţie şi-au găsit expresia în planul septenal al colhozului. Aproape 300 de hectare de livezi vechi se vor reorganiza. Plantaţiile noi vor ocupa o suprafaţă de peste 250 de hectare. Pînă la sfîrşitul planului septenal, suprafaţa livezilor colhozului va spori cu o treime şi va ajunge la 1.000 de hectare. Pînă atunci se va termina şi amenajarea noului sistem de irigaţie, folosindu-se apa Nistrului.

Acestea sînt planurile. Dar cum sînt ele duse la îndeplinire? Munca de reorganizare a livezilor se execută sub îndrumarea colaboratorilor ştiinţifici de la Institutul agronomic din Chişinău. Pomii care se usucă şi cei sălbateci sînt înlăturaţi şi în locul lor se plantează meri şi peri tineri. Colhozul are pepinieră proprie

In colhozul „Lenin" se vor planta vii pe suprafeţe întinse. Condiţiile de sol şi de climă de aici sînt prielnice pentru dezvoltarea viticulturii. Iată de ce în planul de perspectivă al colhozului a apărut o nouă cifră: suprafaţa viilor se va extinde pînă în 1962 la 600 de hectare, iar recolta de pe întreaga suprafaţă cultivată cu viţă de vie va spori de 10,5 ori. Inceputul în această direcţie s-a şi făcut: pînă în prezent s-au plantat 103 hectare cu vie.

La cîţiva kilometri de Kopanka, într-un crîng mlăştinos creştea de veacuri stuful şi îşi găseau adăpost aici raţele sălbatice. Pe locurile mai ridicate şi mai uscate creştea o iarbă bogată. Aici erau aduse la păscut viţele satului. Acum în acest crîng au loc prefaceri mari. Potrivit planului septenal, aici urmează să se cultive legume şi cereale. Uruitul maşinilor a împrăştiat raţele. Tractoriştii valorifică metru cu metru alte şi alte terenuri. Pe o suprafaţă de 400 de hectare se cultivă de-acum porumb, roşii, cartofi, varză, ceapă.

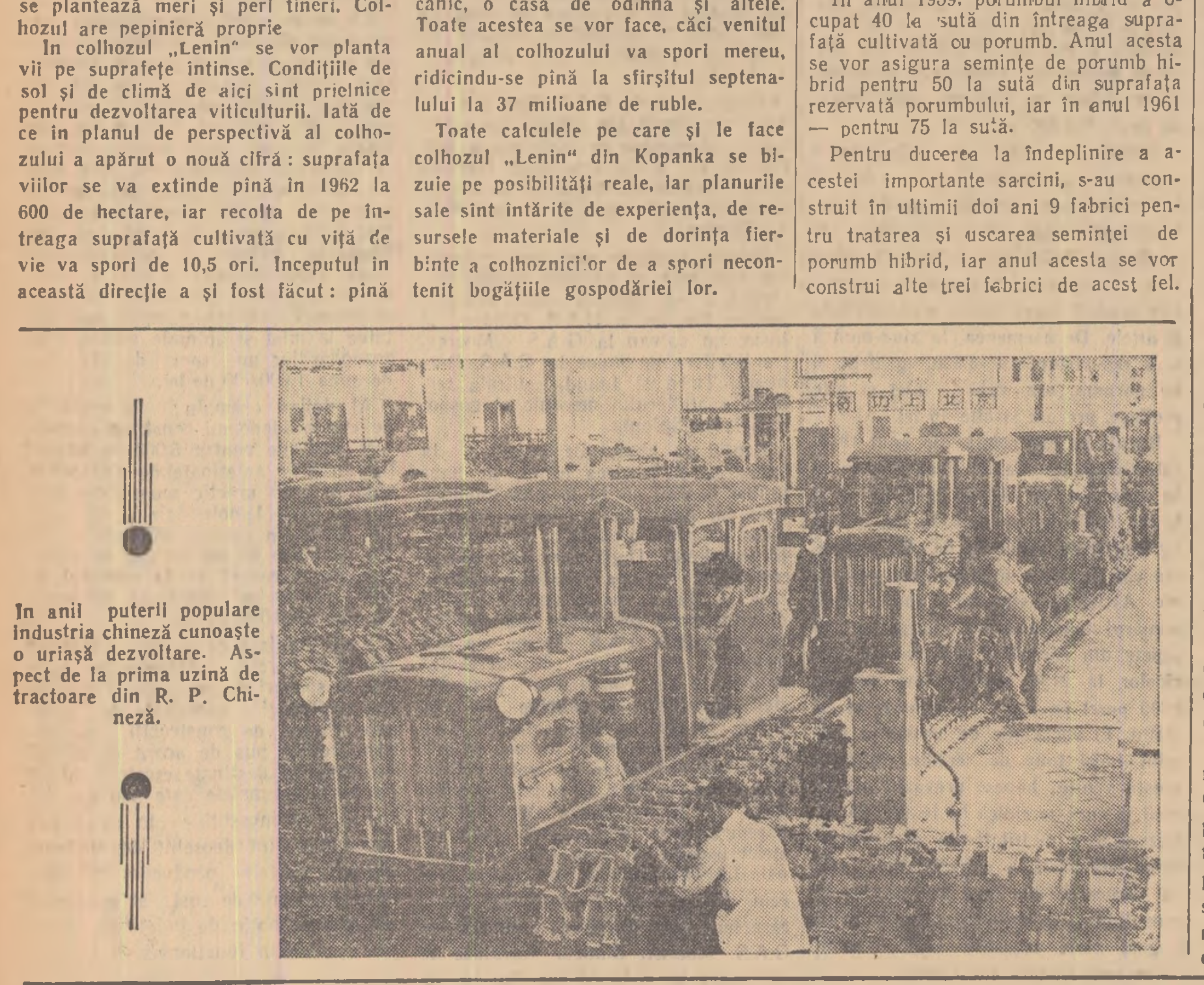
Colhoznicii din Kopanka consideră drept o îndatorire directă a lor sarcina pusă de Comitetul Central al Partidului Comunist de a ajunge din urmă şi de a întrece în anii apropiaţi Statele Unite ale Americii în ceea ce priveşte producţia de carne, lapte şi unt pe cap de locuitor. Colhozul lor are păşuni puţine. Aceasta înseamnă că ei trebuie să crească porci şi păsări. Aşa se face că colhoznicii au prevăzut în planul lor septenal ca pînă în anul 1965 producţia de carne de porc să crească de peste 8 ori, iar numărul păsărilor să sporească de 4 ori. S-a hotărît să se pună porci la îngrăşat în toate brigăzile, îndeosebi în cele pomicole. In iazurile colhozului se vor creşte raţe, al căror număr urmează să sporească pînă la sfîrşitul septenalului de 20 de ori.

In felul acesta, colhozul „Lenin" din Kopanka devine tot mai mult o gospodărie cu multe ramuri de producţie şi în consecinţă bugetul său va creşte.

Anul acesta, la Kopanka s-a construit un nou local, cu etaj, pentru şcoala de zece ani. Pentru construcţia acestei şcoli, prevăzută în planul septenal, s-au alocat 2,5 milioane de ruble din fondurile indivizibile ale colhozului.

La Kopanka urmează să se facă numeroase alte construcţii noi, printre care o fabrică de cărămidă şi una de conserve, sere electrice, un atelier mecanic, o casă de odihnă şi altele. Toate acestea se vor face, căci venitul anual al colhozului va spori mereu, ridicîndu-se pînă la sfîrşitul septenalului la 37 milioane de ruble.

Toate calculele pe care şi le face colhozul „Lenin" din Kopanka se bizuie pe posibilităţi reale, iar planurile sale sînt întărite de experienţa, de resursele materiale şi de dorinţa fierbinte a colhoznicilor de a spori necontenit bogăţiile gospodăriei lor.

In anii puterii populare industria chineză cunoaşte o uriaşă dezvoltare. Aspect de la prima uzină de tractoare din R. P. Chineză.

Scurte ştiri DE PESTE HOTARE

● In zilele de 13 şi 14 februarie a avut loc, la Londra, conferinţa naţională pentru dezarmare, convocată din iniţiativa Comitetului englez pentru apărarea păcii.

● Cancelarul Germaniei occidentale, K. Adenauer, a ţinut la 13 februarie o cuvîntare în care s-a demascat încă odată ca un duşman al păcii şi al înţelegerii între popoare. După ce a recurs la atacuri calomnioase grosolane împotriva Republicii Democrate Germane, el a cerut întărirea campaniei propagandistice împotriva acestei ţări. El s-a pronunţat, totodată, împotriva reglementării paşnice a problemei Berlinului.

● La Kiev a intrat în funcţiune reactorul atomic al Institutului de fizică de pe lîngă Academia de ştiinţe a U.R.S.S.

● La 11 februarie, forţele aeriene militare americane au lansat, la Cape Canaveral, o rachetă intercontinentală „Atlas" la o distanţă de 6.300 mile.

● Numeroase organizaţii obşteşti din Germania occidentală continuă să ceară înlăturarea lui Oberländer şi a tuturor foştilor nazişti care în momentul de faţă deţin posturi importante în conducerea statului.

● Potrivit unei statistici oficiale americane, în luna ianuarie 1960, numărul şomerilor din S.U.A. a crescut cu 572.000 oameni.

● Intre guvernele U.R.S.S. şi R.P. Mongole, s-a semnat un acord cu privire la ajutorarea tehnică a R.P. Mongole în 1960—1965, în vederea construirii unor obiective industriale şi de altă natură.

● La înapoierea din U.R.S.S., Giovanni Gronchi, preşedintele Italiei a declarat printre altele că această vizită a atins ţinta principală a aşteptărilor sale. El a subliniat totodată marea importanţă a acordului cultural încheiat între cele două ţări.

NEGRU PE ALB

Konrad Adenauer a rămas dezamăgit de faptul că Papa n-a fost de acord cu pretenţia sa, în sensul că este „voinţa divină" ca Germania occidentală să fie „strajă a occidentului".

In a lui melancolie
Visul i s-a dus ca apa,
Căci nu putea el să fie
Mai... catolic decît Papa!

Din cauza uriaşelor cheltuieli în scopuri militare şi a sumelor neînsemnate ce se acordă pentru ocrotirea sănătăţii, spitalele din München (R.F.G.) primesc numai bolnavii „în stare gravă".

Dacă lipsa o să crească
In procent nebănuit,
In curînd o să-i primească
Numai... după ce-au murit!

Manevrele de iarnă ale trupelor americane şi vest-germane din Bavaria s-au soldat cu... 10 morţi şi 30 de răniţi.

— O, ce manevre reuşite! —
Zic generalii, mulţumiţi.
Război în lege, pasămite,
Şi cu ucişi, şi cu răniţi...

Porumbul hibrid în R. P. Ungară

In ultimii ani, oamenii de ştiinţă de la institutele agricole din Republica Populară Ungară au realizat succese însemnate în obţinerea unor noi soiuri de porumb care dau recolte mari. In republică s-au răspîndit pe scară largă liniile de porumb hibrid „Mártonvasar-5" şi „Mártonvasar-39", care au fost probate în cursul anului trecut atît în ţară, cît şi în afara hotarelor ei, îndeosebi în R. D. Germană şi în R. Cehoslovacă. Prin folosirea acestor soiuri s-a obţinut o recoltă la hectar de 1,5—2 ori mai mare.

In anul 1959, porumbul hibrid a ocupat 40 la sută din întreaga suprafaţă cultivată cu porumb. Anul acesta se vor asigura seminţe de porumb hibrid pentru 50 la sută din suprafaţa rezervată porumbului, iar în anul 1961 — pentru 75 la sută.

Pentru ducerea la îndeplinire a acestei importante sarcini, s-au construit în ultimii doi ani 9 fabrici pentru tratarea şi uscarea seminţei de porumb hibrid, iar anul acesta se vor construi alte trei fabrici de acest fel.

Notă

«Nebunia capitalismului»

Sub acest titlu „Buletinul muncitorilor din construcţii" din Queensland (Australia) scrie că „în Queensland cultivatorii de trestie de zahăr au început distrugerea a 1.500.000 tone de trestie de zahăr, care, după spusele capitaliştilor, au fost „produse în plus". Această cantitate valorează 6 milioane de lire sterline. Imaginaţi-vă, subliniază publicaţia amintită, ce muncă s-a depus pentru producerea acestor 1.500.000 de tone".

Intr-adevăr cîţi oameni n-au muncit, cîte eforturi n-au fost consumate pentru a obţine această cantitate de trestie de zahăr. Iar acum — după ce a fost produsă — este dată distrugerii. De ce? Pentru că tonele respective „au fost produse în plus", pentru că, vorbind mai pe şleau, plusul acesta strică socotelile în privinţa cîştigurilor capitaliştilor. In lumea capitalului, în lumea în care domneşte anarhia şi concurenţa, în care legea supremă este goana după asigurarea de profituri maxime, a devenit un fapt obişnuit ca să fie distruse imense cantităţi de bunuri. Şi aceasta în timp ce în ţările capitaliste există milioane şi milioane de oameni care n-au cu ce să-şi astîmpere foamea. Dar pe capitalişti nu-i preocupă asemenea lucruri. Singura lor grijă este de a-şi asigura cîştiguri cît mai mari, de a menţine, cu orice preţ, preţuri cît mai ridicate ale produselor.

Pe bună dreptate apreciază „Buletinul muncitorilor din construcţii" din Queensland că un sistem social care produce o asemenea cantitate de trestie de zahăr pentru a o distruge, nu poate fi decît un sistem social absurd. E un adevăr pe care oamenii muncii din ţările capitaliste îl înţeleg din ce în ce mai limpede.

În gospodăria unde acum SE COC ROŞIILE

(Urmare din pag. 2-a)

ba pe la lăptărie, siloz, club şi chiar la sala de mese, mai arătoasă decît multe restaurante bucureştene. Ţinea omul să-şi laude gospodăria...

— Şi pentru care merite sînteţi fruntaşi pe ţară?

Tovarăşul Constantin Ştefan, mecanicul şef de secţie, care se afla cu noi, a făcut doctorului semn: „eu zic să dăm cîteva cifre: alea nu mint..." Doctorul Lucescu i-a ascultat sfatul:

— S-o luăm cu doi ani în urmă. In 1957 am fost planificaţi cu 3.700 de litri de lapte anual pe cap de vacă furajată şi am realizat 3.940 de litri; în 1958 am avut un plan de 3.800 de litri pe cap şi am dat 4.141 de litri. De la 124 de vaci am obţinut peste 5000 de litri, în medie, anual.

Să scoţi o jumătate de vagon de lapte de la o singură vacă, iată o ispravă cu care nu se pot lăuda mulţi... Pe anul 1959, gospodăria de stat Popeşti-Leordeni avea planul sporit la 4.300 de litri de lapte pe cap de vacă — socotit la 320 vaci furajate. Planul a fost depăşit cu mult. La ferma de taurine lucrează un colectiv harnic. Mulgători ca Agafia Aniţoaie (o fată de vreo 20 ani, care şi-a depăşit planul anual cu 5.000 de litri la cele 12 vaci pe care le îngrijeşte), Dumitru Gheorghiţă, Elisabeta Manole şi Ioan Jităraş, nu găseşti oriunde. De aceea, cinematografia îi filmează, ziarele le publică portretele, radioul şi televiziunea îi solicită să vorbească la microfon despre metodele pe care le folosesc. E drept că hărnicia le este răsplătită. S-o luăm pe Agafia: cîştigă lunar între 900 şi 1.000 lei, iar la sfîrşit de an ridică şi o primă de ordinul miilor.

— Pe ce cheltuieşti banii?

Fata s-a roşit, fără să răspundă.

— Strînge pentru zestre! a răspuns în locu-i doctorul Lucescu. Cînd ne-am depărtat de ea, mi-a istorisit cu seriozitate: A început să lucreze în gospodărie prin 1955. La noi s-a dovedit de la început dornică de muncă. A mai adus-o cu ea şi pe sor-sa Lucica, e tot mulgătoare. Dacă le-aţi vedea cînd pleacă în oraş, în rochii de mătase şi cu mantouri elegante, n-aţi crede în ruptul capului că sînt simple mulgătoare.

La G.A.S. Popeşti-Leordeni am admirat vaci bine îngrijite care dau impresionante cantităţi de lapte (între 7.800 şi 8.800 litri anual), grajduri moderne, electrificate.

— Sectorul dvs. este rentabil? — am întrebat.

— Mai încape vorbă! Şi doctorul Lucescu mi-a explicat pe de rost ce beneficii dă ferma de vaci, cîte îngrăşătoria de porci.

Doctorul Lucescu e voinic, dar sprinten fără pereche. Şi nu-i zgîrcit la vorbă... E drept că are şi despre ce vorbi! Mi-a ţinut un adevărat curs despre „factori" care au contribuit la obţinerea unor rezultate atît de bune: furajare raţională cu masă verde pînă în decembrie şi apoi cu siloz, creşterea raţională a tineretului, însămînţarea artificială care elimină întreţinerea taurilor, respectarea strictă a orelor de furajare, îngrijire şi muls etc, etc. Dar, poate pentru că ar fi trebuit să vorbească şi despre el, nu mi-a spus nimic despre oameni. Or, la G.A.S. Popeşti-Leordeni începînd cu conducerea, veterinarii, mecanizatorii şi sfîrşind cu ultimul îngrijitor, fiecare îşi face datoria cu prisosinţă.

Pe-nserat, organizatorul grupei de partid mi-a propus să-l însoţesc pînă la fort. Văzusem la capătul secţiei nişte ziduri groase şi ştiam, din auzite, că fostul fort Popeşti e pe aproape.

— Dar ce-aş putea vedea acolo? In cel mai fericit caz lăzi putrede, obuze ruginite sau vreun tun scos din circulaţie...

— Vă vom arăta ceva interesant — m-a îmbiat şi doctorul Lucescu.

Am acceptat. La gura fostului fort în loc de sentinelă, am zărit o firmă: „Ciupercăria G.A.S. Popeşti-Leordeni". Inăuntru, de-a lungul zidurilor groase ale camerelor boltite, cresc ciupercile pe muşuroaie de bălegar, acoperite cu un strat de nisip. Şi cresc vorba ceea, ca ciupercile după ploaie...

— Scoatem recolte bune — s-a bucurat şeful secţiei: cam 9—10 kg pe metru pătrat. Cum avem 2.000 de metri pătraţi, vă puteţi închipui ce venit ne aduc. Curînd prin etajare, vom folosi mai chibzuit spaţiul ceea ce ne va împătri venitul.

Ciupercăria noastră a fost vizitată, ca şi serele de altfel, de delegaţi din S.U.A., Franţa, Japonia, Canada şi alte ţări capitaliste. Au fost impresionaţi de nivelul agriculturii în gospodăria noastră, iar nouă ne-a fost pe plac dorinţa lor ca toate forturile din lume să devină ciupercării. Ea coincidea întrutotul cu dorinţa noastră...

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".